

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૩૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સો ખૂતે શહાદત

વિષય પૌરુષ દુર્યોગ

ના નવ્ત્રાય સાહેબ બહાદુરના ફરઝંદના માસ્તર અને શેહઝાદી હુરના લેખક પાસે ગુજરાતીમાં તરજુમો કરાવી અસલ નામ “સુધુતે શહાદત” રાખી આં રીસાલો છપાવ્યો.

આ જગ્યાએ યુસુફી મતબાના માલીક તથા મીઠં વલ્લી મોક-મદદભાઈનું એહસાન માનવામાં આવે છે કે તેઓએ ઘણી ખુશીથી આ નેક કામમાં ભાગ લીધો.

વાંચનાર સાહેબોની ખીદમતમાં અરજ કાઢજગોએ જુલ ચુક માલુમ પડે તો સુધારીને વાંચી હરહાલમાં મારા હકમાં દોઆએ ખૈર ફરમાવશે.

વરસલામો અંલામનિત્તબેઅં હોદા.

અને સલામ થાય એના ઉપર કે જે હીદાયતની પેરશી કરે.

—*—

સુધુતે શહાદતનો તરજુમો.

—*—

આ તરજુમો ઘણે ભાગે શબ્દે શબ્દનો છે, પણ કાંઈ કાંઈ જગ્યાએ વધારે સમજ પડતા માટે થોડા શબ્દો ઊમેરીયા છે, અને અરબી ઇમારત લખીને પછી ઊરદુ તરજુમોએ તે અરબી ઇમારતની ગુજરાતીમાં જરૂરત ન સમજી લખી નથી, પણ તેના ઊરદુ તરજુમાનો ગુજરાતી તરજુમો કીતાબોના નામ સાથે કરેલ છે.

જ્યારથી સૃષ્ટિને જગકર્તાએ સરજી છે ત્યારથી અઘાપિ લગીમાં આ પૃથ્વીની સપાટી ઉપર કાંઈ એવો ઐતિહાસિક

ખનાવ જે સર્વથી વધારે મહાત્મ્ય બધો સર્વથી સાચો અને જેની સાથે લગભગ આખા આલમને સંબંધ હોય, અને તે ખનાવ સત્ય હોવાની શાક્ષી આકાશમાં રહેલાં ફિરીક્ષાઓ, પટાસમાં રહેતાં ભોકા પુર્વ અને પશ્ચિમ વાશી લોકો દેતાં આવ્યાં હોય, તેવો જે કાંઈ બન્યો હોય તો તે ખનાવ હજરતે ઇમામે હુસયન અન્ની કમકમાટ ઉપજવતી શહાદતનો ખનાવ છે, હજરતે ઇમામે હુસયન અન્ની કોણ? હજરતે મોહમ્મદ સન્ના અને તેમના વસી તથા બાઈ હજરતે અલી અન્ના પ્યારા પુત્ર; આ અઝીમુશ્શાન ખનાવ એવો છે કે તેનાથી કાંઈ અજાણ્યું નથી, નહાના મોહટા અગ્નિ અને મૃતી જીવાન તથા ધરડા સર્વે તેનાથી એટલાં માહીતગાર છે કે તેનું સ્મરણ વટીક થતાં લોહીનાં આંસુ વડે રડે છે, યજીદ ઇમ્ને મઆવિયાના કાથથી હજરતે ઇમામે હુસયન અન્ની ઉપર જે જે મુસીબતો અને સંકટો પડ્યાં તે હીન્ન સન્ન ૬૧ થી કે અઘાપી લગીની ઇસ્લામી દુન્યાના જીવરોને ભોકી નાંખે છે, જે કે આ પૃથ્વી ઉપર ખાનગી ધણાં ઐતિહાસિક ખનાવો બન્યાં છે અને જ્યાં લગી આ દુન્યા ચાલુ રહેશે ત્યાં લગી ખનાવો રહેશે, પરંતુ કાંઈ ખનાવ એવો નથી કે જે તેરસો વર્ષ સુધી લોકોની નજરોમાં જેવોને તેવો તાગ્ને રહ્યો હોય! અને જેવોને તેવોજ અસર સર્વ કાળ કરતો આવ્યો હોય, જે કદાચ કાંઈ ખનાવનો અસર બાકી પણ રહે છે તો તે પચીસ પચાસ વર્ષથી વધારે બાકી રહેતો નથી એ તો આપણા અનુભવની વાત છે. પરંતુ આ એક એવો ખનાવ છે કે તે અઘાપી લગી જાણે કાલેજ બન્યો નહોય તેમ આંખોની સામે દ્રવ્ય કરે છે.

આવાં પ્રખ્યાત અને વંશપરંપરાના ચાલતા આવેલા ખનાવ

સંબંધે દીદહીયા નીકળતાં કુઝન ગેઝેટ પત્રના એડીટર મીરઝા હેરતનો ઇન્કાર એવો તો આશ્ચર્ય ઉપજાવનાર છે કે, આશ્ચર્ય હદપાર થઈ જવાથી હંસવું આવ્યા વિના રહેવું નથી, અને ખીજી તરફ આંસુ નીચળ્યા વીના રહેતાં નથી. એવો બનાવ કે જેનો હીદુઓ, ખ્રીસ્તીઓ, યહુદીઓ પારસીઓ અર્થાત પૃથ્વી ઉપર વસ્તી કાંઈ પણ પ્રજા તેનો ઇન્કાર કરી શકતી નથી, તેવા બનાવનો એક મુસલમાન માણસ કે જે મુસલમાનના ઘરમાં જન્મ્યો હોય મુસલમાનના જ ખોલામાં પાલવામાં આવ્યો હોય, નહાનપણથી કે અધાપિણગી હઝરતે મોહમ્મદસંના દીનમાં હોવાનો દાવો કરતો હોય, તેવા માણસથી કેવી રીતે ઇન્કાર થઈ શકે? જે કે આ બનાવ સંબંધીની હઝરતે મોહમ્મદસં ૪૨માવેલી હજરે અવિખ્યવાણીયો ઇસ્લામની સાચી અને મોતગર હીતાળોમાં મવજુદ છે, છતાં મીરઝાહેરત આ બનાવ બન્યો જ નથી એમ શા આધારે કહેવાની હિમ્મત ધરી હશે તે વીશે કાંઈ સમજી શકાતું નથી.

મીરઝાએ આ બનાવનો જે ઇન્કાર કર્યો છે તેથી છ સાત બાબતો નીકળે તેઓનું કહેવું છે કે

૧—જે કાંઈ હદીસની કિતાબમાં જેમકે સેહાહિ સીતા વિગેરેમાં આ બનાવનું વર્ણન છે તે તદ્દન પાયા વગરનું છે.

૨—હઝરતે મોહમ્મદ સં આ બનાવ સંબંધે કાંઈ પણ અવિખ્યવાણી ૪૨માવેલી નથી.

૩—શીઆહ મઝહબની હીતાળોમાં આ બનાવ સંબંધે જે કાંઈ કહેવામાં આવ્યું છે તે સઘળું બનાવટી છે.

૪—એ હદીસો કે જે હઝરતે ઇમામે હુસયન અંના કમયલ

વિશે, અહીં સુન્નત જમાતની કિતીય સેહાહે સિત્તા વીગેરેમાં અને શીઆઓની ખેહારલ અનવાર વીગેરે કિતાબોમાં છે તેને મિરજા ધિકકારે છે. અને મઆઝ અહસાહ તેમનું કહેવું છે કે તે ફઝાયલ જુડા છે એટલે તે ખનાવ પણ જુડા છે.

૫—અતિહાસો (તવારીખો)ના પુસ્તકોમાં જે કાંઈ છે તે વિશે લખ્યું છે તે જો કે તે પુસ્તકો હીં સં ૬૧ હીજરાની એટલે હઝરતે ઇમામે હુસયનઅંની શહાદતની લગ ભગ લખવામાં આવી હોય અથવા સાર પછી લખવામાં આવી હોય તો પણ તે જુડા છે અથવા તે કોઈ શીઆ લખનારાના હાથથી લખાએલું છે; એટલે વિશ્વાસ પાત્ર નથી.

૬—હઝરતે ઇમામે હુસયન અંની ખાસ શહાદત વિશે હીં સન ૬૧થી અત્યારલગી જે જે કિતાબો લખાએલ છે અને જે મકતલના નામે જોળખાય છે જેમકે મકતલે અબુમીખનર હુતમિન યહયા, મકતલે અબુ ઇસહાક ઇસફરાની, મકતલે અબુરજ્ઝ ઇસહાની અને મકતલે ગીબન (ઇગરેજ) સાહેબ વીગેરે જે ઇગરેજમાં લખાયેલ છે અને એવી રીતે ખીજાં પાંચસો મકતલ, એટલે ઇમામે હુસન અંની શહાદતની સાબેતીની કિતાબો જે હાલ દુન્યામાં મવજુદ છે તેમાંના કેટલાંક કલમી છે અને કેટલાંક છપાયેલાં છે, જોઈએ તો તે શીઆ લખનારાના હોય જોઈએ તો સુન્ની લખનારા હોય એ સર્વ મીરઝાં હેરતના મત પ્રમાણે જુડાં છે. અને તે મકતલના પુસ્તકોની આખર મીરજાની નજરમાં ચકસા ચકલીની વારતા અમીર હમઝાનુ દાસ્તાન અને ખોસ્તાને ખ્યાલ વીગેરે ખનાવટી કીરસા કરતાં વિશેષ નથી.

૭—મીરજા હૈરતનું કહેવું એમ પણ છે કે તેમને શીઆઓની કીતાબોમાંથી પણ એમજ મળી આવ્યું છે કે હઝરતે ઇમામે હુસયન અં શહીદ થયાં નથી.

ઉપર લખવામાં આવેલી મીરજા સાહેબની સમજ શક્તી અને માન્યતા તેમને હઝરતે ઇમામે હુસયન અં શહીદ થયાં હોય, એમ માનવા દેતી નથી. અને તેથી તેઓએ પોતાના કર્ઝન ગેઝેટ પત્રની મારફતથી (તેમના કહેવા પ્રમાણે) આખા આલંમને મોહટી જુલમાંથી બચાવવાના પ્રયત્નો કર્યાં છે.

કર્ઝન ગેઝેટના નોટલાં અંકો મને મળ્યાં છે તેમાંથી મને મીરજા હૈરતના ઉપલા સાત તર્કો જણાયાં છે કે જે તર્કોએ તેમને હઝરતે ઇમામે હુસયન અંની જગપ્રસિધ્ધ શહાદતનો ઇન્કાર કરવા તરફ દોર્યા છે.

વાંચકો હું અહીં સર્વને એક પ્રશ્ન પુછું કે કોઈ એવો બનાવ જે પોતાની જાંદગીની પહેલાં બન્યો હોય તે જાણવાને માટે અને તેની સાચી ખીનાઓ મેળવવા માટે શા શા આધારોની જરૂરત છે?

મને ખાતરી છે કે જો કે સૃષ્ટિના સર્વે વિદ્વાનો અને જ્ઞાનીયો એકઠાં થાય તો મહારા ઉપલા પ્રશ્નો ઉત્તર એ વિના ખીજે કાંઈ નહીં આપી શકે કે ઐતિહાસોના પુસ્તકો જે માણસ સંબંધીની ખીનાઓ મેળવવાની છે તે માણસના જીવન ચરિત્રો (Lif) તે ખીનાઓ જ્યારથી તે હસ્તીમાં આવી ત્યારથી અદ્યાપીલગી અનુક્રમે કાંઈ પણ દુટ વિના પ્રખ્યાત હોવું તે ખીના સંબંધીના જે જે ચીન્હો હાલ મવજુદ હોય તે જોઈને તેના ઉપરથી એક પરિણામને કાઢવું એજ તે મેળવવાના ખરાં સાધનો છે, હઝરતે ઇમામે હુસયન અંની

શહાદતના બનાવનો કાંઈ પણ સંબંધ હજરતે મોહમ્મદસં અને તેમની અહલેબૈતની સાથે હશે, તો તે બનાવ ખરો હોવાની કસોટી હજરતે રમુકે ખુદાસં અને તેમની અહલેબૈતની હદીસો હરશે જે અસંખ્ય પુસ્તકોમાં લખાએલ છે.

આપણી હયાતીની પહેલાં અનેલી ખીનાઓ બાથુવા માટે ઉપર જે સાધનો વર્ણુવામાં આવ્યાં જેમકે ઐતિહાસો છતાં. તે સાધનોને જો કબુલ કરવામાં અને માન્ય રાખવામાં ન આવેતો સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિથી અદવાબીતગી જે જે બનાવો ઐતિહાસો વગેરેમાં લખવામાં આવેલાં છે તે પણ માની શકાશે નહીં અને તેથી પરિણામે આપણે સર્વ જુદું સમજવું પડશે. અને અત્યાર લગીની કાંઈ પણ ખીના ખરેખર બનીજ હતી એમ સાબીત કરી દેખાડી શકાશે નહીં, જે ઐતિહાસોના પુસ્તકોને સાચા માનવામાં ન આવે તો પ્રથમના સધળા બનાવો ચકલા ચકલીની વારતા જેવાં ગણાશે. અને તેવા પુસ્તકો નક્કામા અને જરૂરત વીનાના ગણાશે કેમકે જ્યારે તેમાં જુદી વાતો વર્ણુવામાં આવી છે ત્યારે તે અમને સત્યતાથી આડે રસ્તે લઇ જનારા અને અનીતિનો પાઠ બથાવનાર તરીકે છે એમ સાબીત કરશે, અને તેથી એ ક્રિતાઓના મનન પઠન બદલે તેમને અગ્ની સ્વાધીન કરવી યોગ્ય હરશે અને વળી એ ઐતિહાસો લખનારાઓ કે જેઓએ તે ખીનાઓને લખી છે તેમનો ઉપકાર માનવાને બદલે તેમને ધિક્કારવા જોઇએ કેમકે તેઓએ જુદી જુદી ખીનાઓને લખી બાથુ અમને બમાવ્યાં છે.

હંમણાં અને તે વખતની પહેલાં જેટલાં વિદ્વાનો ચાનીયો અને બુધમાનો થઇ ગયાં છે; અથવા હાલ જેટલાં હયાત છે તેઓ સવ-

જાનું વર્ણન એજ ઐતિહાસોની જીનાઓ ઉપર આધાર રાખે છે, અને તેઓએજ ઐતિહાસોના પુસ્તકોથી છુટકાળની જીનાઓ શોધી આપણી સામે રજુ કરે છે અને તેને સત્યતા માને છે. જો તે સર્વ આલિમો અને વિદ્વાનોના વિચાર મીરઝાહૈરત જેવાં હોય તો તેઓ શામાટે તેવા ઐતિહાસોને વાંચે? અને શામાટે તેમાંથી પરિણામ કાઢે? અને શામાટે કાંઈ જીનાની સામેલી માટે તે પુસ્તકોને દલીલ રૂપે રજુ કરે? ખરેખર તેઓ ઐતિહાસોનીજ જીનાઓ ઉપર પોતાનું વર્ણન કરે છે અને તેને સાચી માને છે, અને તેના ઉપરથી અપણે એ પણ સમજી શક્યા કે ઐતિહાસોના પુસ્તકોને સાચા માનવા વિના છુટકો નથી, હા એ વાત ખરી છે કે ઐતિહાસોમાં કેટલીક જગ્યાએ નહીં જેવો મતભેદ હોય છે પરંતુ તેથી કાંઈ ખરી અને મુજબ જીના ઉપર કાંઈ અસર પડી શકતો નથી, અથવા ખરી જીનામાં જે કાંઈ બાધ આવતો નથી જે મતભેદ દ્રષ્ટિગોચર થાય છે તે મુજબ તત્વ સાર જીનાને લગતો હોતો નથી પરંતુ તેને લગી જીજી જીનાઓને હોય છે.

જો એમજ માનવામાં આવે કે ઐતિહાસોમાં મતભેદ હોય છે તેથી તે માનવા યોગ્ય નથી તો અપણે કહેવું પડશે કે હજરતે તુહ અન્ના વખતની જીનાઓ, હજરતે ઇસા અન્ના વખતની જીનાઓ, હજરતે મોહમ્મદસન્ના વખતની જીનાઓ, પહેલાં ખલીફાના વખતની જીનાઓ, બીજાં ખલીફાના વખતની જીનાઓ, ત્રીજાં ખલીફાના વખતની જીનાઓ, અને તેમની પછી જે જે બાદશાહો થયા તેમના વખતના વર્ણનો સાચાં અને ખાતરી થાય તેથી માનવા યોગ્ય નથી કેમકે એ સર્વ જીનાઓમાં સારી પેઠે મતભેદ દ્રષ્ટિગોચર થયાં વિના રહેતો નથી.

વાંચકો આ ઉપરથી કોઇ અજ્ઞાન માણસ અથવા મીરઝાહૈરત જેવો ઓછી બુદ્ધિનો માણસ એમ કહી શકશે કે હઝરતે મોહમ્મદ સંતો જાહેર થયાજ નથી, અથવા તેમના સમયમાં જે જે યુધ અને લઢાઇયો થઇ તે થઇજ નથી, અથવા મૈદમુદ્દ ગઝની એવો કોઇ માણસ થયોજ નથી, અથવા તે થયો હતો તે તેના વખતની જે જે વર્ણન કરવામાં આવે છે તે જુદી છે, અથવા અકબર બાદશાહના વખતથી કે ૧૮૫૭ના બળવા સુધીની સર્વ બીનાઓ ચકલા ચકલીની વારતા જેવી છે, અથવા ૬૦ સં ૧૮૫૭નો બળવો થયોજ નથી, અને કદી દીદલી શેહરને લુટવામાં આવ્યુંજ નથી, કેમકે ઉપલી બીનાઓ સખંધીના ઐતિહાસોમાં મતભેદ છે.

જ્યારે કોઇ માણસ કોઇ બાબતને જાણવા માટે ઐતિહાસોના પુસ્તકો વાંચવા એસશે ત્યારે ખરેખર તેને તે પુસ્તકોમાં મતભેદ જણાયાં વિના રહેશે નહીં તો શું તે ઉપરથી તેણે અસલ અને મુળ બીના બનીજ નથી એમ કહેવું જોઇએ? કદી નહીં કદી નહીં કોઇ સાધારણ બુદ્ધિનો માણસ પણ એમ કહી શકે નહીં એ તો મીરઝાહૈરત જેવા કાબેલ માણસનુંજ કામ છે, જેમકે તે કહે છે કે હઝરતે ઇમામે હુસયન અન્ની શહાદત સખંધીની લખવામાં આવેલી બીનાઓ માન્યા જોગ નથી અને શહાદત થઇજ નથી, કેમકે તવારીખોમાં મતભેદ છે.

દરેક માણસની જીદગી અને તેનામરણની બીનાઓ ધણું કરીને તેના લખવામાં આવેલાં જીવન ચરિત્રો અથવા એ પુસ્તકો ઉપરથી કે જેમાં તે વિશે લખવામાં આવ્યું હોય જાણી શકાય છે અને તેને દરેક સમજદાર અને અક્ષરવાન માણસ માન્ય રાખે છે. જો જીવન ચરિત્રો અને એવા પુસ્તકોને મોતખર ગણવામાં નઆવે અને માન્ય

યોગ્ય નસમજવામાં આવે તો ભુતકાળની બીનાઓ જાણ્યુંતો રસ્તોજ અંધ થઇ ગયો.

ધારો કે જે હું હમણાં એમ કહું કે દીલ્લીમાં બળવો થયો નથી બહાદુરશાહ પકડાયો નથી કુલુખમીનાર કુતબુદ્દીન બાદશાહને બનાવેલો નથી નુરજહાં એવી કોઈ સ્ત્રી થઈ નથી, જહાંગીરશાહ બાદશાહ કોઇ થયોજ નથી ઐરંગઝેબ કોઇ બાદશાહ હતોજ નહીં તે તો નોવેલના નાયક (Liberator) નું નામ છે તો આખી દુન્યામાં એવો કોણ માણસ છે કે જે ઉપલી બીનાઓ મને સાબીત કરી દેખાડવાની જોખમદારી લઇ શકે? જે મીરજા હૈરતજ મને એ બાગતો સાબીત કરી આપશે તો હું તેમનો ઉપકાર માન્યા વિના રહીશ નહીં, જ્યારે તેઓ ઐતિહાસિક વર્ણનો પ્રમાણે હઝરતે ઇમામે હુસયનઅઁની શહાદતને સાબીત કરી શકાયા નહીં અને જેના કારણથી તેઓએ જહૈરમાં ઇન્કાર કીધો ત્યારે તેઓ ઉપલી બીનાઓ પણ મને સાબીત કરી દેખાડી શકશે નહીં.

જે ઐતીહાસો અને તવારીખોના પુસ્તકોનાં ઇન્કાર કરવામાં આવે તો એજ બાગત નીકળશે કે કોઇ એવા માણસનો અહવાલ તેમાં વર્ણન હોય તે માનવો જોઇએ નહીં. સીરતે ઇબ્ને હુરશામ પ્રથમજ નહીં માનવા જોગ હરશે, મદારેજીન નખુવ્વહ, મોઆરેજીન નખુવ્વહ, ઇબ્રાહીમી ખીફા વિગેરે પુસ્તકો સર્વે નકામાં હરશે. અરે હુર શામાટે જાણું મીરજા હૈરતે પોતે જે ખિલાફતે શૈખૈન વિગેરે લખેલ છે તે વિશ્વસપાત્ર હરશે નહીં.

જે કોઇ માણસ મીરજા હૈરતને પુછે કે તમેએ ખિલાફતે શૈખૈન લખી છે તે ખરી છે તેનો શો ભરોસો ? તેમાંની બીનાઓ સાચી છે તેની શી ખાત્રા ? જે બીનાઓ તેરસો વર્ષ પહેલાં થઇ

ગઇ તે ખીનાઓ તમે આજ લખવા બેઠા તે કેમ ખરી મનાય, હું તો તેને ચંકલા ચંકલીની વાર્તા સમજી છું. તે મીરજા આવા માણસને શા જવાબ આપશે? આ પ્રશ્નનો જે કાંઈ ઉત્તર મીરજા સાહેબ આપશે તેજ એક મુસલમાન માણસ હજરતે ઈમામે હુસયન અ. ની શહાદત વિશે જવાબ આપશે.

અને જે દદાચ હદીસોની કોતાબોને સાચી માનવામાં ન આવે તો ઉલમાઓએ આજ સુધી તેનથી જે કાંઈ કામ લીધું છે, અને જે તેમના મઝહબની સામેલી અને તેના અલકામ જાણવાનું સાધન છે તે તદ્દન નકામું અને વ્યર્થ દરશે. મીરજા હૈરત જે સીહાહે સીન્તાની રીવાયતોને તદ્દન જીદી સમજે છે તો ભવિષ્યમાં કોઈપણ વાંધા સમયે અથવા કોઈ પણ પ્રસંગે અથવા કોઈ સામેલી માટે તેમાંથી દલીલ રૂઢ કોઈ હદીસ-રજી કરવાને તેમને ભવિષ્યમાં હક નથી કેમકે તેમના ધારવા પ્રમાણે તે હદીસો જીદી યનાવટી છે, શું દુનીયામાં કોઈ એવો મુસલમાન છે કે જે મીરજા હૈરત વિના એમ કહેવાની હિમત ધરે કે “સેહાહે સીન્તાની” હદીસો વિશ્વાસપાત્ર અને માનવા યોગ્ય મજબૂત નથી, શું કાંઈ સુન્ની મુસલમાન એમ કહી શકશે કે સહી બુખારીની હદીસ કે જે કલામુલ્લાથી ખીજે દરજે ગણાય છે તેપણ જીદી છે ? હદી નહીં હદી નહીં એવી માન્યતા તો મીરજા હૈરતનીજ હેય.

એવીજ રીતે જે હદીસોના તવાતુરને માનવામાં ન આવે તો આજ દુનીયામાં કોઈ પણ બુતકાળનો યનાવ જોઈએ તો તે દસ અથવા પંદર વર્ષનો કેમ ન હોય કદી માનવામાં આવશે નહીં. અમને લખતાં ધણીજ દીલગીરી ઉપજે છે કે મીરજા સાહેબ સામાન્ય રીતે

કોઇ ઇંગ્લેન્ડ અથવા ઉરદુ પત્રમાં પ્રગટ થયેલી ખીનાને તે સાચી છે કે નહીં તે વિશે કોઈ પ્રકારની ખોજ શોધ કાઢવા વિના પોતાના ગે-ઝેટમાં છાપી પ્રગટ કરે છે અને તે વિશે જરાએ સંકીર્ણતા નથી પરંતુ હજારો ઇમામે હુસેન અ. શહાદતને બનાવ જે હજારો લાખો બલકે કરોડો ખુદના બંધાઓ હી. સ. ૬૨ થી હી. સ. ૧૩૨૪ સુધી ખરાબર અનુક્રમે કોઇ પણ વાંધા વિના શકા કે ખાત્રી વિના વર્ણવ આપ્યા છે તેને માન્ય રાખતા નથી.

મીરજાસાહેબ તોળા કરો ખુદથી ડરો આવી બામતોથી તમને કાંઈ લાભ થનારો નથી લાખો મુસલમાનોને બમાવવા અને શંકામાં નાંખવા જેવો ખીજો કોઇ મોટો ગુનાહ અથવા વખાલ નથી તમો ફનીયામાં વધારે રહેનારા નથી ઘણું ઘણું તો દસ વીસ વર્ષ જીવશે પરંતુ અહીં પછી જે લોકમાં જશે તે લોકમાં તમારે સર્વદા રહેવું છે જગત્તાને મોં દેખાડવું છે વીચારો તો ખરા શું મોં દેખાડશો ?

ખુદાની કસમ મીરજા સાહેબ ! મને ખાત્રી છે કે તમે હજારો ઇમામે હુસેન અ. ની શહાદતને ખાતરી પુરવક કાંઈ પણ શંકા વિના સાચી માનો છો પરંતુ માત્ર પોતાની જ નામના કરવા અને ઘેર ઘેર મીરજા હૈરત કહેવરાવવા ખાતરજ શહાદતનો ઇનકાર કરો છો, કુરઆને શરીફમાં સત્ય કહ્યું છે કે ‘માત્ર જુલમ અને ગર્વના કારણથી જ ઇનકાર કરવામાં આવે છે પરંતુ અંતઃકરણ તેની સચાઇની સાક્ષી આપી રહ્યું છે.’

અર્થાત - અમારાં લખવાનો બાવાર્થ એ છે કે કોઇ પણ ખુદીવાન માણસ ઐતીહાસો તવારીખો અને હદીસોના પુસ્તકોનો ઇનકાર કરે શકતો નથી તેની સાંમે વાંધો ઉઠાવી શકતો નથી કમકે તેમ કરવાથી કોઇ પણ સત્ય બાબતની ખોચ કરવાના અથવા ભુતકાળની

ખીનાઓ જાણવાના રસ્તા તંદન ખંધ થઈ જાય છે, અને તેમ કરવા-
થી કેઈ માણસ કેઈ પણ આગતની દલીલ માટે કેઈ પણ પુસ્તકને
રજી કરી શકતો નથી, માટે તમને માનવું અને તેમના વર્ણન પ્રમાણે
વર્ણન કરવું અગત્યનું છે, હાં કેઈ પણ પુસ્તકની વાત માનવા પહેલાં
એટલું જોઈ લેવું અવશ્યનું છે કે તેનો લખનાર કોણ છે શું તે
વિશ્વાસપાત્ર છે કે નહીં, તે વિશ્વાસપાત્ર હોય તો તેના લખેલા વર્ણ-
નને માનતાં કેઈ પણ પ્રકારની હરકત નથી. આજ દુનીયામાં હદીસો-
ના પુસ્તકોમાં સુન્નત જમાત પાસે ઘણીજ મોઅતઅર અને સનદ-
વાળી કીતાબ “સેહાહેસીત્તા” છે અને ચાર બાદ “મસાનીદ”
જેવીકે મસનદે અહમદ ખીન હમ્બલ વિગેરે અને ચૈતીહાસ
“તારીખે દખ્ખને અસીર” “ તારીખે દખ્ખને ખલકાન” તારીખે
આસમે કુફી “તારીખુલ ખુલફા અદલામએ સીયુતી” રોઝ
તુસ્સફા, રોઝતુલ અહબામ “હખીખુસ્સીયર” તારીખે તીખરી
વિગેરે વિગેરે ઘણી છે અને તવારીખનાં પુસ્તકો પણ ઘણાં છે જેવા
કે કાઝી અય્યાઝ સવાએકે મોહરકા વિગેરે વિગેરે.

જો ઉપલા પુસ્તકો મોઅતઅર-મુસ્તનદ એટલે સનદવાળાં છે.
અને દુનીયા તેને માનતી ચાલી આવી છે અને હમણાં પણ તેને
સત્ય માને છે તો એ પુસ્તકોમાંનું એક પણ એવું નથી કે જેમાં
ઇમામે હુસેન અઃ ની શહાદત સત્ય હોવાનું વર્ણન નહોય, મારો વિ-
વાદ મુગ ખનાવની ન્સાથે સંબંધ ધરાવે છે. તે લગતી ઇખતલાશી
અને મતભેદની બાબતો વીશે ચાદ કરવાનો મારો હેતુ નથી.

હું પહેલે સેહાહે સીતા જે સુન્નત જમાતના મોઅતમર (૬) કીતામો છે તેમાંથી ઇમામે હુસેન અં ની શહાદત સાબીત કરે છું*.

સહીહ ખુખારી લાગ ૨ જે સફે રજૂ મીસરમાં છપા-
એલીમાં છેખ્યું છે કે—મોહમ્મદ બિન હુસયન બિન ઇબ્રાહીમે બ-
યાન કાધું. તેણે કહ્યું મને બયાન કાધું હુસયન બિન મોહમ્મદ, તેણે
કહ્યું અમને બયાન કાધું હુસયન બિન મોહમ્મદ, તેણે કહ્યું અમને
બયાન કાધું જરીરે મોહમ્મદથી, તેણે અનસ બિન માલિક રઝીંઝી-કે
ઓબયદુલ્લાહ બિન જિયાદની પાસે હજરતે ઇમામે હુસયન અં તું
સર મુન્નારક લાવવામાં આવ્યું. પછી તે એક થાળીમાં મુકવામાં આ-
વ્યું, પછી તે (ઓબયદુલ્લાહ બિન જિયાદ) તે (સરને) લાકડી વડે
મારવા લાગ્યો, અને તેની ખુબસુતી વિશે કાંઈ કહેવા લાગ્યો, તો
અનસે કહ્યું આ (હુસયન બિન અલી અં) હજરતે રસુલુલ્લાહ સંને
ધણા મળતા આવતા હતા અને તે સર વચમાંથી રંગીન હતું,

વાંચકો ! જે હજરતે ઇમામે હુસયન અં શહીદ થયા નહોત
તો તે સર ઓબયદુલ્લાહ ઇબ્ને જિયાદની સામે થાળીમાં મુકેલું ક્યાંથી
આવ્યું ? અને ક્યા સરને તે લાકડી મારતો હતો ? અને અનસબિન
માલિકે કહ્યું કે હે ! ઓબયદુલ્લાહ ઇબ્ને જિયાદ આતો હજરતે રસુલ-
ુલ્લાહને ધણાં મળતાં આવતાં હતાં, અનસ બિન માલિક કરતાં ખીજું
કોણ હજરતે ઇમામે હુસયન અં ને વધારે ઓળખતું હતું ? શું
સહી ખુખારીની આ હદીસ માનવા જોગ નથી ? ઇમામે હુસયન અં
ની શહાદત જે અસલ હતી તો શું ઇમામ ખુખારીએ કાંઈ તપાસ

અસલ રીસાલામાં અરબી હદીસો લખીને તરજુમો લખ્યો છે.
અમો ફક્ત તરજુમાનો તરજુમો લખીશું.

કર્યા વિનાજ પોતાની કિતાબમાં તે હદીસ લખી કીધી ? કહી નહીં
 ઇમામખુખારી એવા જગદ્ગત આલીમ હતા કે આદલે સુન્નત જમ
 તના મોહટા મોહટા અલીમોએ તેમની વિશે લખ્યું છે કે તેઓ એટલા
 એકસાધથી રીવાયતો લખતા હતા કે દરેક રીવાયત લખવાની પહેલે
 તેઓ ખેરકઅત નમાઝ શાયદ પડતી હતા. અને જ્યાં સુધી કોઈ
 રીવાયત લેવા જોગ હોતી નહીં ત્યાં સુધી તેને પોતાની કિતાબમાં
 ઉતારતા નહીં. અને જે વિશે મુલ્લા મોહમ્મદ તાહિર ગુજરાતીએ
 મજ્મૂ'ગિત્ત ખેદારમાં લખ્યું છે કે તેને નેવું હજાર આલિમોએ સાંભળી
 અને કોઇએ તેમાંથી ભુલ કાઢી નહીં.

સહીહ ખુખારી સફા પૃષ્ઠ ૫૩૦ મુજતબાહ પ્રેસમાં છપાએ-
 લી બાબે મનાકિએ હસનો હુસયનમાં લખ્યું છે કે—અમને
 મોહમ્મદ બિન અશારે હદીસ બયાન કીધી, તે કહે છે અમને
 બયાનકીધી, ગન્દરે. (તે કહે છે) અમને બયાન કીધી
 શઅબ્બાએ, તેણે મોહમ્મદ બિન યઅકુબથી કે મેં સાંભળી
 ઇબ્નેઅલી નેઅરથી, અને તે કહે છે મેં સાંભળી અબ્દુલ્લાહ
 ઇબ્ને ઉમરથી—“એ વખતે કે જ્યારે તેમને એક માણસે મોહરિમ
 (એવો માણસ કે જેણે હજનો એહરામ બાંધ્યો હોય) વિશે સવાલ
 કીધો. શઅબ્બા કહે છે હું ગુમાન કરું છું કે તે માખીને મારે છે, તો
 ઇબ્ને ઉમરે કહ્યું એરાક (કુદ્દા—અસરા વીગેરે) વાળા માખી મારવાનો
 સવાલ પુછેછે એ છતાં કે તે લોકોએ નખીના નવાસાને કલ કરી
 નાંખ્યો, એ છતાં કે હજરતે નખી સં કહ્યું છે કે એ બન્ને (હસન
 અને હુસયન અં) દુન્યાનાં મહારાં બે પુત્ર છે.

સહીદ બુખારી ભાગ ચે થો મીસરમાં છપાએલીના
મકા ૪૪—માં લખ્યું છે કે— હદીસ ખ્યાન કીધી મેહદીએ. (તેણે
કહ્યું) ખ્યાન કીધી છપને આખીયઅક્રમે છપ્ત અગી નેઅગથી તેણે
કહ્યું હું છપને ઉમરની રૂબરૂ હાજર હતો કે એક માણસે તેમને મ-
અછનાં લોહી વિશે મસઅલો પુછ્યો (ગોટલે મઅછરને મારવાનો કક્કારો
શો છો) ના (અપ્પને ઉમરે) કહ્યું તું કયા લોકોમાંથી છે? તેણે કહ્યું
એરાક વાળગોમાંથી (છપને ઉમરે) કહ્યું આ માણસને બુવો કે તે
મને મઅછરના લોહીનો મસઅલો પુછે છે અને હાલ એ છે કે આ
એક લોકોને નખી સળા કરઅંદને મેલત કરી નાખ્યો. અને હાલ
એ છે કે મેં ૬૦ નખીસળી જાવળ્યું છે કે તેઓ કહેતા હતા
કે આ ખન્ને (હસન અને હુસયન અવ) દુન્યાના મહારાને પુલ છે.

તાખિયએ સહીદ બુખારી સફહા ૫૩૦ ભાગ ૧૪
હીદલીમાં મુજતબાઇ પ્રેસમાં છપાએલીમાં લખ્યું છે કે હજરને
ઇમામે હુસયન અવની વિલાદત (જન્મ) શઅખત સન ૪ હીજ-
રીમાં થઇ જેમકે કેટલાંકોએ કહ્યું છે અને કેટલાંકોએ કહ્યું છે
કે હીં સન ૩ માં, અને આખને આશુરના દીવસે હીં સન ૬૧માં
કતલ કરવામાં આવ્યા કરગલામાં જે એરાકની જમીન છે, એવીજ
રીતે ફતુલખારી અને કિતાબે ફરતીઆબ (ખનાવેલી છપને અખદુલ
ખ)માં લખ્યું છે.

તિરિઝી શનીફ નેવાંક શોર પ્રેસમાં છપાએલી ૯૯૬
ખીજ સફહા ૫૮૬—માં લખ્યું છે કે હદીસ કીધી અખનો અકામિન
મકરમ અસા. અધગાએ તેણે કહ્યું હદીસ ખ્યાન કીધી અખને
વકઅનિન જરીર ખિન હાજિમે, તેણે કહ્યું હદીસ કીધી મને મહાર

આપે મોહમ્મદખિન યઅકુબથી તેણે અબ્દુર રહમાનખિન આપી નેઅમથી કે એનાક વાશીયોમાંના એક નજી દખને ઉમરને મસ્જીદના લોહી વિશે કે જે લુગડાને ચોટે સવાલ કીધી, તો દખને ઉમર કહયું કે આની તરફ ખ્યાલ કરો કે મસ્જીદના લોહીનો સવાલ કરે છે અને જો કે તેઓએ હજરતે રસુલે ખુદાસંના શરૂઆતે કતલ કરી નાંખેલ છે, અને મેં હજરતે રસુલ સવ્થી સાંભળ્યું છે કે ફરમાવતા હતા કે હસન અને હુસયન દુન્યામાં મહારા કુલ છે આ હદીસ સહીહ છે. શઅબાએ તેને મોહમ્મદખિન યઅકુબથી વિવાયત કીધી. અને અબુહુરાયરએ હજરતે નખી સવ્થી આના જેવી રીવાયત કીધી અને દખનેઆપી નેઅમ તે અબ્દુર રહમાનખિનઅલી નેઅમ ખબલી છે.

તિરમિઝી શરીફ સફહા ૫૮૬—માં લખ્યું છે કે અમેને અબુસઇદ અસજે હદીસ કીધી તેણે કહયું હવેસ કીધી અમેને અબુખાલિદ અહમરે તેણે કહ્યું હદીસ કીધી અમેને અરરીને તેણે કહયું હદીસ કીધી અમેને સલેમાએ કહયું તેણે હું ઉમરે સલમાને ત્યાં ગઇ, જો હાલતમાં કે તે રાતી હતી તેથી મેં કહ્યું કે તને કઇ ચીજે રહાવી? તેણે કહયું મેં રસુલસંને સ્વપ્નામાં જોયાં એવે હાલતમાં કે તેમના માથાં અને ફાટી મુજારક ઉપર માટી છે. તો મેં કહયું આરસુલદલાલ સં આપને શું થયું છે? તો આપે ફરમાવું હું હમણાં હુસયનની કતલની જગ્યા ઉપર હાજર થયો હતો.

તિરમિઝી શરીફ સફહા ૫૮૭—માં લખ્યું છે કે અમેને હદીસ કીધી ખલાદખિન અસલમ ખગતાદીએ તેણે કહયું હદીસ કીધી અમેને નફર ખિન શમીએ તેણે કહયું હદીસ કીધી અમેને હરશા-

મ હીસાને હક્ક સા મિત્તે શરી નથી તેણે કહ્યું હદીસ કીધી મને
અનસમિન માલિકે, તેણે કહ્યું હું ઇબ્ને જિયાદની પાસે હતો, અને
તની પાસે હજરતે ઇમામે હુસયન આવું સર મુખારક લાવવામાં
આવ્યું તો તે એક હડાથી હજરતે ઇમામે હુસયન આવના નાકમાં
ઇશારો કરવા લાગ્યો, અને તે કહેતો હતો કે મેં આના જવો કોઇ
ખુશસુરત જોયો નથી કે તેનું વર્ણન થઈ શકતું નથી? તેણે કહ્યું
મેં કહ્યું દરેક રાતે તે હજરતે રસુલે ખુદાસાને વણાંજ મળતાં
આવતા હતાં આ હદીસ હસન સહીહ ગરીબ છે. (તરખીમો ખાઅઝ
આહલે સુન્નતનો).

તિરમિઝી શરીફ સફહા ૫૮૭—માં લખ્યું છે કે હદીસ
કીધી અમને વાસિલમિન અબ્દુલ અઅલાએ તેણે કહ્યું હદીસ કીધી
અબુમઆવિયાએ અઅમરથી તેણે અમ્માનિન આમેરથી તેણે કહ્યું
જ્યારે જોખયદુલ્લાહ મિન જિયાદ અને તેના દોરંતોના સર લાવવામાં
આવ્યા તો મસજીદના મૈદાનમાં એક ખીજા ઉપર મુકવામાં આવ્યાં
અને મેં જો હાલતમાં કે લોડા કહેતા હતા કે એ આવ્યો જોયું કે
એક સાંપ તેઓના માથામાં દાખલ થયો એટલે સુધી કે જોખયદુ-
લ્લાહ મિન જિયાદના નાકમાં દાખલ થયો અને થોડીવાર ઠેહરીને
પાછો નીકળ્યો અને ચાલ્યો ગયો એટલે સુધી કે (તે અમારી નજ-
રેથી) ગાયબ થઇ ગયો, પછી વળી તેઓ કહેવા લાગ્યાં કે એ
આવ્યો એ આવ્યો પછી એ સાંપે ખીજા વખત પણ એમજ કંઈ
અથવા ત્રણ વાર આ હદીસે હસન સહીહ છે.

વાંચકો! જો જોખયદુલ્લાહ ઇબ્ને જિયાદે હજરતે ઇમામે હુસયન
ના આવના સર મુખારકની જોઅદબી કીધી નથી તો આ જાહેરી

અઝામ (શિક્ષા) કે જે તેના ઉપર પુદ્ગલ પ્રેરથી નાઝીલ થયો કે એક સાંપ ત્રણવાર તેના નાક અને માથામાં દબાવ થયો તે તેના કયા ગુનાહનો બદલો હતો? શું આ હજી ત દુષ્ટાને હુલસ અવના શહીદ કરનારાની શીક્ષા નથી? અને ખાસ કરીને ક્રિતામ સખારા ઇમામે હુમેન અવના ગના િગના પ્રકરણમાં આ માયતલખ ની શી જરૂરત હતી? સર્વે જણ અક્ષતતાળી સમજી શકે છે કે સખારાનો એ હેતુ હોવા જોઈએ કે જ્યારે એ બચદુક્ષા વીગેશગોએ દમરને ઇમામે હુસયન અવના સર મુયારકની સાથે જે એઘળી કીધી તે સખી ચુક્યા છે સારે તે એઘળીનો તેને શો બદલો મળ્યો તે પંચ સખવો જોઈએ.

મિશકત શરીર સદહા ૭૮૯ મતબઅ નેવલહીશે ર પ્રેસમાં છપાએલીમાં—લખે છે કે હાલિસની દીકરી હમ્મુત કઝલ આબ્બાસ ઝીંબી સ્ત્રી થી મરવી છે કે તે એક દીવસ હજરતે રસુલે ખુદાસની ખિદમતમાં મગ અને કદયું કે યારમુલદલાહ સંઠ આજ રાત્રે મેં એક ખાખ રાંધ્યું જોયું છે, આપે દરમાવ્યું તે શું છે? તેણીએ કદયું મેં રાંધ્યું જોયું કે જણે આપના શરીર મુયારકનો ભાગ જીવો કરવામાં આવ્યો છે અને મહારા ખેળામાં મુકવામાં આવ્યો છે, આપે દરમાવ્યું તમેજો સાર રાંધ્યું જોયું છે કે ઇનશા અલ્લાહ શીતેમા અવને એક દીકરો પૈદા થશે તે તમારા ખેળામાં રહેશે. હમ્મુત કઝલ કહે છે કે ફાનેમા અવને ત્યાં હુસયન પૈદા થયાં અને મહારા ખેળામાં રહ્યાં પછી મેં તેમને કસમનું દુધ પીવરાવ્યું, એક દીવસ હુ રસુલદલાહ સંઠની પાસે ગઈ અને હુસયનને તેમની ઝોદીમાં આવ્યાં પછી શું જોયું કે હજરતની આંખોમાંથી

આંસુ જોરી છે, મેં કહ્યું વારસુલદલાહ મહારાં મા બાપ આપ પર
ફીદા થા. આપને શું થયું? ફરમાવ્યું મહારી પાસે જીવનદલ આવ્યાં
અને મને ખબર આપી કે મહારા ઉમ્મત મહારા આ પુત્રને કતલ
કરશે, મેં કહ્યું આને કતલ કરશે? આપે ફરમાવ્યું હા અને મને
શતી માટી આ ની

મિરજા હૈરત કહે છે કે હજરતે ઇમામે હુસયન અન્ની શહા-
દત વિશે હજરતે રસુલે ખુદાસં કોઇ બલિબ્યવાણી ફરમાવી નથી
તો તેઓ આંખો ખેલીને જીવે કે આ શું છે?

આ હદીસ મીશકાત શરીફમાં ચોખે ચોખા શબ્દોમાં મવજુદ છે,
મીરજા હૈરત અવી અની વાનો છુપાવે છે પણ હજી બીજી ઘણી
રિવાયતો આ બાબતની સામેતીની કે રસુલે ખુદાએ પોતાના નવાસા
હુસૈનઅન્ની શહાદત વીશે બલીબ્યવાણી ફરમાવી છે તે પૈશ કરીશ
જેમકે—

મસનદે ઇમામ અહમદ બિન હમ્મલ—મીસરમાં છપાએ-
લીના પેલા ભાગના ૮૫ માં સફામાં છે કે અમને હદીસ બયાન કીધી
અબુદુલ્લાહે અને તેઓએ કહ્યું મને હદીસ બયાન કીધી મહારા
બાપે (ઇમામ અહમદબિન મોહમ્મદબિન હમ્મલે) તેઓએ કહ્યું કે
અમને હદીસ બયાન કીધી મોહમ્મદબિનઅબીદે તેઓએ કહ્યું અમ-
ને હદીસ બયાન કીધી શ-જીલ બિન મુદરિકે તેઓએ રિવાયત કીધી
પોતાના બાપ ઓબયદુલ્લાહથી તેઓએ રિવાયત કીધી પોતાના બાપ
નજીથી તેઓએ હજરતે અલી અન્ના સાથે મુસાફરી કીધી અને
તેઓ પોતાની તહારતનો સામાન પોતાની સાથે રાખતા હતા અને
તેઓ સિદ્દીનની તરફ જતાં હતાં અને જ્યારે નયનવા (કરબલા)ના

મુકળલામાં પહાંચ્યા તો તેઓએ (હ૦ અલી અ૦)
 મોહટાં સાદે ફરમાવ્યું કે અગ્ને અગ્નિઅગ્નિદ્વાદ સગર કરો અગ્નિ
 અગ્નિદ્વાદ સગર કરો પુરાતાની કીતારા ઉપર, મેં કહ્યું આ શું ફરમાવ્યું?
 આપે કહ્યું એક દીવસ હું નખી સંતી ખીદમતમાં હાજર થયો અને
 તેઓની આંખોમાંથી આંસુ વહેતાં હતાં મેં કહ્યું યા રસુલેખુદા સ૦
 શું તમને કોઈએ ગુરસે કર્યો આપ શામાટે રવો છો? ફરમાવ્યું હમણાં
 હાલ જીવરહલ મહારી પાસેથી ઉડીને ગયા છે, મને તેઓએ ખયાન
 કીધું કે હુસયનને પુરાતાની કીતારા ઉપર કતલ કરવામાં આવશે, હજ
 રતે અલી કહે છે કે પછી હજરતે રસુલે ખુદાસ૦ ફરમાવ્યું હું તમને
 તેની માટી સુઘાડું? મેં કહ્યું હા, આપે પોતાનો હાથ લાંબો કીધો
 અને એક મુઠી માટી લીધી અને મને આપી પછી હું રડયા વિના
 રહી શક્યો નહીં.

મસનદે અહમદ ખીન હમ્મલ સફા ૨૮૩ મીસનની
 છાંપની પેલા ભાગમાં લખ્યું છે કે— અમને હદીસ ખયાન કીધી
 મહારા આપે (હમામ અહમદ ખિન મોહમ્મદ ખિન હમ્મલે) તેઓએ
 કહ્યું અમને હદીસ ખયાન કીધી અરફને, તેઓએ કહ્યું અમને હદીસ
 ખયાન કીધી હમાદ ખિન સક્કમાએ, તેઓએ કહ્યું કે અમને હદીસ
 ખયાન કીધી અમ્મારે, તેઓએ કહ્યું કે તીવાયત કરી અમને અગ્નિ-
 દ્વાદ ખિન ચુંખ્યાસથી કે તેઓએ કહ્યું કે મેં હજરતે નખી સંતે
 ખપોરના વખતે રવખામાં જોયા કે આપ વિખરાએલા વાળ અને
 માટીવાળા મહેરા સાથે એક લોહી ભરેલો શીસો હાથમાં પકડી ઉભા
 છે. મેં કહ્યું મહારા માઆપ આપ ઉપર ફિદા થાય યા રસુલેહલાહ
 સ૦ આ શું બીજું છે? ફરમાવ્યું આ હુસયન અને તેના સ્પર્થી

યોનું લોહી છે, ખરાખર મેં ઉપાડી લીધું. અમ્માર કહે છે કે અમે તે દીવસને યાદ રાખ્યો, તો તે પછી લોકોને ખબર પડી, કે તેજ દીવસે હજરતે હુસયન અં કતલ થયા.

વાંચકો ! શું આ તમામ રીવાયતો અને હદીસોને જોઇને કોઇ પણ અક્લમંદ માણસ એમ કહી શકે કે ઇમામે હુસયન અં શહીદ નથી થયા ? ઇમામ અહમદ હમગલ જેઓને તમામ સુન્નત જમાત બહુજ નહીંલુત કદર ખુઝુર્ગ મરતખાવાળા જાણે છે સર્વે જણ તેઓથી વાકેફ છે, અને હદમે હદીસમાં તો બહુજ વધેલા હતા, તો શું તેઓનું હદમ મીરઝાહૈરત કરતાં કાંઇ ઓછું હતું ? અને આ રીવાયતો શું તપાસ્યા વીના તેઓએ લખી હશે ? શું તેઓ દાહલી વાળા ગીર હસન અને લખનઉવાળા મીયાં સુરર હતા ? કે પોતાની એવી જલિલુલ મરતખા કીતાબમાં ચકલા ચકલીની ખનાવડી વાર્તા લખને? તૌબા તૌબા મીરઝા હૈરતસાહેબ તો સહીદખુખારી જેવી કીતાબને કહે છે કે તે બાળી નાખવાને કાબીલ છે, તો બીજી કીતાબોનું તો પુછવું જ શું ? જ્યારે આવી કીતાબોને પણ મીરઝાસાહેબ માને નહીં તો તેઓ માટે શી કંઈ અને કયાંથી કીતાબ લાવવી ?

ઇમામે હુસેન અં ની શહાદતની ખાત તશીઆહની તો તમામ કીતાબોમાં છે, તેમજ સુન્નત જમાતની કીતાબોમાં પણ છે જેમકે ઉપર જવાન થકું કે ઇમામ ખુખારીસાહેબે રહીલ ખુખારીમાં, અને મોહદ્દીસે તીરમઝીએ જામેએ તીરમઝીમાં, અને મીશાકતે શરીફવાળાએ મીશકાતમાં, અને ઇમામ અહમદ હમલે પોતાની મસનદમાં કેટલીક રીતથી ઇમામે હુસયન અં ની શહાદત ખાત લખી છે.

આ તમામ ખુઝુરગો મીરઝા હૈરતની પછા વરસ પહેલે થઇ

મયા છે, એ શહાદતના બનાવની નજીકના ઝમાનામાં મીરજા હૈરત કરતાં એ સાહેબો ધણા નજીક હતા, તો જે બનાવ મન્યો હોય તે બાબતના નજીકના ઝમાનાવાળા વધારે જાણે કે હંટે વાળા? એટલું જ નહીં પણ એ લોકો કાંઈ જેવા તેવા નહતા સુન્નતજમાત વાળા એ બુઝુર્ગોને આલીમ એહતીયાતવાળા પરહેઝગાર અને બુઝુર્ગ સમજે છે તેઓ જેવા તો નહીં પણ તેઓના મુકામેલામાં મીરજા હૈરત સાહેબ કાંઈ હીસાબમાં પણ નથી, તો એવા બુઝુર્ગોએ શું બુલ કરી? અને ઇમામે હુસેન શહીદ થયા નહીં છતાં ખોટી વાતો ઘડીને લખી કે ઇમામે હુસેનનઅં શહીદ થયા છે.

નાજી કહે છે એ તમામ આલીમો અને જેઓનો નામ લખ્યા નથી તે સેંકડો આલીમો તેમજ શીઆહ મઝહબના પણ હજારો આલીમો મળી ઇસલામના તમામ ફોરકાના તમામ આલીમો. ખોટા અને મીરજાસાહેબ સાચા એ કાંઈ પણ કબુલ કરી શકે ખરું? એ તમામ આલીમોની ભુલ કાંઈને પણ સુઝી નહીં પોણાનેરસો વરસ પછી મીરજા હૈરતસાહેબે ખુદ જાણે કયાંથી એ ભુલ શાધી કાઢી!

બધારે એવી મોઝતબર મશહૂર અને સુર્ય કરતાં વધારે રોશન બાબત ખોટી હોય તો પછી એ કીતાબોમાંની એકે વાત માનવા જોગ રહેજ નહીં, પણ અજબ નથી કે મીરજા હૈરત સાહેબનો એવો હેતુ હોય કે આ બદનામી એ તમામ કીતાબોને બરોંસા વિનાની ઠે-રાવી પોતાની નવી નેકતામી ફેલાવે, અને જહીલો પાસે એક મોહટા હુશીયાર આલીમ ગણાય કે આગલા તમામ આલીમોની ભુલ પકડી, પણ કાંઈ પણ મુસલમાન આ વાત કબુલજ નહીં કરે કે તેઓનો મતલબ પાર પડે, અને એવી ખોટી ઉમ્મેદ પુરી થાય, બલકે ઇસ્લા-

અહલાદ નામુરાહ રહેવાના, અને નેકનામીને બદલે એવી બદનામી થઈ અને ઘરે અને લોકો જે કાંઈ કહે છે અને કેહશે તે હું મારી કલમથી લખવાને પસંદ કરતો નથી કેમકે મારો હેતુ હીંદાયતનો છે કેમનું દાલ દુખાવાનો નથી.

અર્થાંત—ઉપર લખવામાં આવી તે “કુટુમે અહાદીસે સેહાદ” અને ‘મસાની’ની હદીસોથી ઇમામે મઝહુમની શહાદત સંપૂર્ણ રીતે સાબીત છે, તોપણ ખીજ કીતાબોમાંથી સાંભળો.

સવાએકે મોહરકા ઇબ્ને હન્જરમકી—તાલીફ કરેલી ફકીહ મોહરિસ શહાબુદ્દીન અહમદ બિન હન્જરલ હૈસમી, મીસરના છાપની સન હીં ૧૩૧૨ સદ્દા ૧૧૫ થી સદ્દા ૧૧૯ સુધીમાં દર્જરતે ઇમામે હુસયન અં ની શહાદતનો ખુલાસાવાર અહવાલ લખ્યો છે, આ કીતાબમાં, શહાદત સંબંધીની કેટલીક બચિષ્ય વાણીયો અને ખાસ શહાદતનું બયાન છે.

અહલામએ ઇબ્ને હન્જરમકી એટલા વિશ્વાસ પાત્ર ગણરહત આલીમ છે કે અહલે સુન્નત જમાઅતના આલીમ પ્રત્યેન સમયથી અઘાપી લગી તેમની કીતાબ સવાએકે મોહરકા ઉપર પુર્ણ વિશ્વાસ રાખે છે. આ એજ કીતાબ છે કે તેના સઘળા લેખો ‘સવાએકે કાપુલીમાં લેવામાં આવ્યા છે અને તેમાંથી શાહ અબદુલ અર્જઝ સાહેબ દેહલવોએ પોતાની કીતાબ તોહફાએ હસ્નાઅશરીમાં ઘણો ભાગ લીધો છે. જે માણસ માત્ર થેડી પણ ખુદી રાખતો હોય અને તેની આંખો આંધળી ન હોય તે મહારા આ વર્ણનને લગારે લગારે સાચું માનશે. અર્થાંત - તે કીતાબના ૧૧૫ મા પૃષ્ઠમાં લખ્યું છે—(હદીસ ૨૯ મી) (૧) અબુદાઉદ અને હાકિમે ઉમ્મુલ-ફૂલ હારિસની દીકરી-

થી રીવાયત કીધી છે કે નખા સં કહ્યુ કે મારી પાસે જીવરક્ષક લાવ્યા, અને મને ખબર આપી કે મહારા આ દીકરાને મહારી ઉમ્મત ખતલ કરશે (એટલે હુસયન અં ને શહાદ કરશે) અને સતી માટી લાવ્યા.

(૨) બગવીએ પોતાના મોઅજ્જમમાં અનસથી રીવાયત કીધી કે હઝરતે રસુલ સં ફરમાવ્યું, વરસાદના દિવસોએ એ વિશે ખુદાની પાસે રજા માંગી કે તે મહારી મુલાકાતે આવે. ખુદાએ તેને રજા આપી અને તે દીવસ ઉમ્મે સલમાનો (વારો) હતો, પછી હઝરતે રસુલે ખુદા સં ફરમાવ્યું એ ઉમ્મે સલમા તમે દરવાજાની સાંભળ રાખજો કોઇ મહારી પાસે આવી શકે નહીં, ઉમ્મે સલમા દરવાજા ઉપર હતા ત્યાં ઇમામે હુસયન અં આવી પહોંચ્યા અને ધરમાં દાખલ થયા અને હઝરતે રસુલે ખુદા સં ના ખોળામાં આવી બેઠા, રસુલે ખુદા સં તેમને પ્યાર કરવા લાગ્યા.

તો ફિરસ્તાએ કહ્યું કે અએ રસુલ સં શું તમે આને દોસ્ત રાખો છો? ફરમાવ્યું હા. તેણે કહ્યુ તમારી ઉમ્મત તેને થોડાજ વખતમાં કતલ કરશે અને જો આપ ચાહો તો તે જગ્યાએ કતલ થશે તે જગ્યા બતાવું, પછી તે જગ્યા બતાવી પછી નરમ માટી અથવા માટી માટી લાવ્યો પછી તે ઉમ્મે સલમાએ લઇ લીધી અને તેને પોતાના કપડામાં રાખી.

સામીત કહે છે કે અમે તે ભુમીને કરળલા કહેતા હતા અને આ રીવાયત બયાન કીધી છે અબુહુદાતાંમે ઇબ્ને સહીમા અને અહમદ બીન હમ્બલે પણ અબુહુદાતમના જેવી રીવાયત કીધી છે. અને અબુદુકલા બીન હમાદ અને ઇબ્ને અહમદ ઇબ્ને

હુમલે પણ એ તીજ રીતે રીવાયત કીધી છે. પણ એ રીવાયતમાં એ છે કે તે ફીરીશ્નો જીજ્ઞાસુ હતો (પરંતુ મુળ બિવિખ વાણીમાં કોઈ પણ પ્રકારનો મતભેદ નથી) અને બીજાએ એટલું વધારે લખ્યું છે કે તે હુઝરત સં મે તે (માટી)ને સુધી અને ફરમાવ્યું કે આ ફરજોગદાની સુગંધ છે.

ઉપરાંત ઘણી અસંખ્ય રીવાયતો એવી છે કે જે સાબીત કરી આપે છે કે શહાદત સંબંધી હુઝરતે રસુલ સં બિવિખ વાણીઓ બાખી ગયા છે, પણ જ્યારે મીરઝા હૈરાતની દ્રષ્ટી એવા પુસ્તકો સુધી પહોંચી નથી અને તેમને તે પુસ્તકોની તદ્દન ખબર નથી ત્યારે (કર્ઝન ગેઝેટ ૨૩ જુલાઈ ૧૯૦૫ માં તેઓ કહે છે કે સુન્નત જમાતની હદીસોની કીતાબો આ શહાદત વિશે એક અમુક હદ સુધી ચુપ છે. વાંચકો જે તેમને આ કિતાબની ખબર હોત અથવા તેઓએ સહી બુખારી, તીરમીઝી, મીશકાત, અબુદાઉદ, મસ્નદે અહમદ બીન હુમલે, સવાએકે મોહરકા, વિગેરે વિગેરે પુસ્તકો વાંચ્યાં હોત કિંવા જ્યાં હોત તો આમ કહેવાની હીમત ધરત નહોં.

એવી રીતે પુકારી પુકારીને કહે છે કે દરેક બહેરો માણસ પણ તેને સ્પષ્ટ રીતે સાંભળી શકે છે—ખરે જન્મનો બહેરો નહિં પરંતુ અંતઃકરણના કાનોનો બહેરો તેને કદાચ ન સાંભળે તો તેનો કાંઈ ઉપાય નથી.

વળી તેઓ એજ પત્રમાં લખે છે કે હા કોઈ કોઈ જગ્યાએ છશારાપુર્વક કામ લેવામાં આવ્યું છે અને અહલે સુન્નત જમાતની જે જે કિતાબોમાં હુઝરતે રસુલે ખુદા સંની શહાદત સંબંધીની બિવિખ

વાણીઆ લખવામાં આવી છે તે સર્વે હદસે કાંતો બનાવટી છે, કાંતો ગ્રંથ (સુરત) છે, વાંચકો ઉપગ્ની હદીસમાં અદલામા ઇબ્ને હુજરે લખ્યું છે કે અથુહુતીમિ આ રીવાયતને પેતની સહીદ રીવાયતમાં લખેલ છે અને જામેએ તીરમીઝીની બે રીવાયતો પણ એવી છે કે જેને કિતબ લખનારાએ સહી ફરમાવેલ છે, પરંતુ મીરઝા હૈસત તેનો ઇન્કાર કરે છે જેનું આસ કારણ એ છે કે તેઓના જોવામાં એ હદીસો આવીજ નથી, અથવા તો જે જોવામાં આવી છે તો જાણી જોઇને સત્ય બાબતને છુપાવવાના હેતુથી તે ખરી કિંવા સહી હોવાનો ઇન્કાર કરે છે.

અર્થાત અદલામાં ઇબ્ને હુજરે સવાએકે મોહરકામાં સાત રીવાયતો હઝરતે રસુલ-સન્ની બવિષ્ય વાણીની લખી છે જેમાં તે હઝરતે ઇમામે હુસૈન અન્ની શહાદતની ખબર આપી છે.

પછી એજ ૧૧૫ માં પાનામાં ફરમાવે છે કે—તિરમીઝીએ રિવાયત કાઢી છે કે ઉમ્મે સલ્માએ હઝરતે રસુલે ખુદાસન્ને રવખનામાં જોયાં કે આપ રહે છે અને આપના માથા ઉપર અને ફાટી મુખારક ઉપર માટી પડેલી છે, તો મેં કારણ પુછ્યું ફરમાવ્યું હમણાં હઝરતે હુસૈન કાલ થયા, અને એવુંજ રાત્રે ઇબ્ને અબ્બાસે બપોરના વખતે જોયું કે આપ માટી જાળાં છે, આપના હાથમાં એક શીશો છે જેમાં લોહી છે કે તેને આપે ઉપાડેલ છે, તો તેનું કારણ ઇબ્ને અબ્બાસે પુછ્યું ફરમાવ્યું હુસૈન અને તેના સાથીયેનું લોહી છે, આજ આખો દિવસ હું-તેજ કામમાં રહ્યો (એટલે એ લોહી એકઠું કરતો રહ્યો) પછી લોકોએ વિચાર કર્યો તો જણાયું કે તેજ દિવસે હઝરતે ઇમામે હુસૈન અન્ની શહીદ થયા હતા, કરબલામાં જે મુલકે એસકની જમીન કુશની પાસે છે (અને જે કુશ માત્ર બે

મનઝિલ છે છે) ત્યાં જેવી રીતે તે હજરતે ફરમાવ્યું હતું તેવી રીતે પ્રમાણે હુસયન અંને શહીદ કરવામાં આવ્યા, અને તે (કરબા) મકામે તુફના નામે પણ ઓળખાય છે, તેઓ (હૃદય હુસયન અંને) સિનાતનબિન અનસ નજદીએ કતલ કાઢ્યાં, અને કેટલાંકોએ તેના પિતા ખીજા કોઈને કહેલ છે (એટલે કેટલાંક લોકો શિખરને હજરતનો કાતિલ બતાવે છે) તે શુકવારનો દિવસ હતો, અને હિંસન ૬૨ મોહરરમ માસની ૧૦મી તારીખ હતી અને આપની વય ૫૬ વર્ષ અને કેટલાક મહીનાની હતી, જ્યારે આપને કતલ કરી ચુક્યા તો આપના સર મુનારકને યજીદ મલઉનની પાસે મોકલવામાં આવ્યું. જ્યારે પહેલી મનઝિલ ઉપર પહોંચ્યા ત્યારે (યજીદી લશ્કરના લોકો) શરાબ પીવામાં મશગુલ થયાં તે દરમિયાનમાં તેમની સામે દીવાલમાંથી એક લાથ નીકળ્યો જેમાં કલમ હતી અને ત્યાં એક લોહીથી લીટી લખી અને તે આ મુજબ છે—“શું એ ઉમ્મત કે જેણે હુસયનને કતલ કાઢ્યો છે કે તેને એટલે તે ઉમ્મતને ક્યામતના દિવસે તેના દાદાની શપથ અત મળશે?”

સાર પછી અહલામા ઠળને હુજરે એ ચિન્હો અને નીશાનીયો સંબંધી આઠ રિવાયતો લખી છે કે જે હજરતે પ્રમાણે હુસૈન અંની શહાદતના કારણથી જાહેર થઈ હતી. જેમાંની એક રીવાયત નીચે પ્રમાણે છે.

ઉરમાન બિન અબી શય્યાએ જણાવ્યું છે કે આકાશની સ્થિતિ સાત દિવસ સુધી એવી રહી કે દીવાલોની ઉપર તેના પ્રતિબિંબ (અકસ) કેસરના રંગ જેવો પડતો હતો; અને એમ જણાવ્યું કારણ આકાશની નિયમ કરતાં વધારે સુરખી (રતાશ) અને તાલસ્યો

એક બીજાની સાથે અથડાયાં, જેના અર્થ એમ છે કે તે રાતોમાં ધણી શહાદત દુટતા દેખાતાં, જેથી જેનારાને એમ લાગતું હતું કે તારાઓ એક બીજાની સાથે અથડાઇ રહ્યાં છે જે કે મીરજા સાહેબે આલેખને પણ મશ્કરીમાં ઉડાવેલ છે, અને એમ કહે છે કે સિરક-શશહદાતૈન એક ગાલીશીઆની લખેલી છે તેથી તેના લખનારાએ આ એકવાલ ધડીને તેમાં લખી દીધો છે, પરંતુ અમને અચંખો એ થાય છે કે અદલામા ઇબને હનર મકાએ આ બાબત શમાટે પોતાની સહીહ કીતાબમાં દાખલ કીધી હશે? જેમના સુન્ની મઝહબના હોવામાં કોઈ પ્રકારની શંકા નથી અને જે કોઈ શંકા હોય તે તેમના લખેલાં આગલાં પાછલાં લેખો જુવો તપાસો.

આ એજ બંચાંતની નીચે ૧૧૭મા પાનામાં એ હદીસોનો હવાલો આપ્યો છે જે ઇમામ બુખારી અને તિરમિઝીએ પોતાની કીતાબમાં લખેલ છે કે ઇબને ઉમરને કોઈએ મચ્છરના લોહી સંબંધી સવાલ કીધો, તો તેઓએ કહ્યું કે આ આણુમને જુવો કે મચ્છરના લોહી વિશે પુછે છે અને હુસયન ઇબને અલી સિખતે રસુલને કતલ કરી નાખ્યા તે વિશે કાંઈ સવાલ કરતો નથી.

પછી ૧૧૮મા પાનામાં લખે છે કે “અગર તે લોકો (યઝીદી ફ્રાજ) એવી બુઝ્યાઈ ન કરત કે આપની અને પાણીની આડે ન આવત તો કદી તેઓ ઇમામે હુસયન અંને કતલ કરી શકત નહીં” કેમકે આપ મહા મોહટા સરદાર બહાદુર શુરવીર અને શુખઅ હતા કે તેઓ કદી પોતાનો જગ્યાથી હડે તેવાં નહતાં અને જ્યારે હઝરતે ઇમામે હુસયન અં અને તેઓના અરહામોતું પાણી બંધ કીધું ત્યારે યઝીદીયોએ કહ્યું કે હે હુસયન ! આ પાણીને જુવો કે કેવું આકાશ-

ના અંતર જેવું છે તેમાંથી તમે એક ટીપુ પણ પી શકશો નહીં
 એટલે સુધી કે તરશોળ મરણ પામે, તો તે વખતે હઝરતે ઇમામે
 હુસયન અં ઠહુ' હો અદલાહ આ માણસને તરશોળ માર તો તે
 માણસ ઘણું પાણી પીતો તો પણ તૃપ્ત થતો નહીં એટલે સુધી કે
 તરશોળ મરણ પામે, અને હુસયન અં પીવા માટે પાણી ચાહ્યું
 પરંતુ એક માણસે તીરથી તેઓને પાણી પીતાં અટકાવ્યાં તેણે
 એવું તીર ગાયું કે તે આપના તાળવામાં આવીને ગાયું તો આપે
 કહ્યું કે હે અદલાહ આ માણસને તરશો માર, તરતજ તે રાડો
 પાડવા લાગ્યો તેના પેટમાં ગરમી પ્રગટી નીકળી અને પીઠ ઉપર
 સરદી અને તેની સામે બરફ મુકવામાં આવ્યો હતો અને પંખો
 નાખવામાં આવતો હતો (અથવા તેની પીઠ ઉપર કાકુર મુક-
 વામાં આવ્યું હતું) અને તે અલઅતશ (તરશ) કહી કહીને રાડો
 પાડતો હતો તેની પાસે સત્તુ પાણી અને દુધ એટલું લાવવામાં
 આવતું હતું કે તેને પાંચ માણસો પીએ તો બસ હતું પરંતુ તે
 એકલો સર્વે પી જતો હતો, અને વળી પાણી માટે રાડો પાડતો હતો
 તો વળી પાણી વીં પીવરાવવામાં આવતું હતું એટલે સુધી કે તેનું
 પેટ ફાટી ગયું, અને જ્યારે લડાઇ આરંભ પેડે સળગી ઉઠી ત્યારે
 યઝીદની ફોજના લોકો હઝરતે ઇમામે હુસયન અંના અસ્લામોને
 એક એક કરી કતલ કરવા લાગ્યાં એટલે સુધી કે પચાસથી વધારે
 માણસો કતલ કરી નાખ્યા, ત્યારે હઝરતે ઇમામે હુસયન અં મોહટા
 સાદે ફરમાવ્યું શું કાંઈ છે કે આ મુસ્લીમતાને હરમે રસ્તલ સંબંધી
 દુર કરે? તે વખતે યઝીદ ગિન હસે રેયાહી હઝરતના દુશમનના લશ-
 કરથી બહાર નીકળ્યો એવી રીતે કે તે પોતાના લોહા ઉપર અસ્માર

હતો અને તેણે કહ્યું કે અમે ફઝલે રસુલે ખુદાસં હું પહેલો એ માણસ હતો કે જેણે આપ ઉપર ચદર્દી કીધી હતી હવે હું આપના ટોળામાં છું કદાચ મને આપના નાનાની શેફાઅત મળે, પછી તેણે હઝરતની રૂબરૂ દુશમનેને મુકાબલો કર્યો એટલે સુધી કે શહીદ થયો પછી જ્યારે હઝરતના અસ્હાબ શહીદ થઇ ચુક્યા અને હઝરત એકલા રહી ગયા તો દુશમને ઉપર હુમલો કર્યો અને તેમના ધણા બહાદુરોને કતલ કર્યા પછી ધણાં માણસોએ એકઠાં થઇ આપ ઉપર હુમલો કર્યો અને આપનો અને અહલે હરમની વચમાં આવી ગયાં તો આપે મોહુટાં સાદે કહ્યું કે તમારામાંના મુખ્યાઓને ઐરતો અને બચ્ચાઓ પાસે જવાથી અટકાવો, અર્થાત તેઓએ અહલે હરમ તરફથી પોતાને હાથ પાછો ખેંચ્યો, પછી તે હઝરત પોતાની રૂબરૂના લોકો સાથે લડતાં રહ્યાં એટલે સુધી કે તેઓએ તે હઝરતને ઝખ્મોથી ચકચુર કરી દીધાં અને તે હઝરત ભોંય ઉપર પડી ગયાં પછી આપનું સર મુજારક કાપી લીધું અને તે લીં સં ૬૧ મોહરમની ૧૦મી તારીખ હતી.

અને તે પછી અહલેબૈતના કેદ થવાનો અહવાલ એજ સવાએકે મોહરકાના ૧૧૫ મા પાનામાં લખ્યો છે.

અર્થાત—સવાએકે મોહરકાના ૧૧૫ થી ૧૧૬ મા પાના સુધી શહાદત અને શહાદત સંબંધીની બવિબ્બ વાણીયેનું વર્ણન છે. અને મને પક્કો ખાતરી છે કે અહલમા ઇબ્ને હુજર મીરઝા હૈરત કરતાં વધારે શુધ્ધ ખોળ કરનારા અને વધારે આલિમ ફાજિલ હતા. જે આ શહાદતનો બનાવ બન્યો ન હોત તો તેમના જેવા ફાજિલ આલિમ માણસ કદી પોતાની કીતાબમાં તફસીલથી એ અહવાલ લખત નહીં.

એજ કીતાબમાં તે પછી થોડાકજ પાના પછી એજ કારણના સખ-
બથી યજીદને ફાસીક અને કાફર કહેવામાં આવ્યો છે, તે વીશે લખે
છે કે યજીદ જ્ઞાન મોઆલીયા ઇમામે હુસેન અં ને શહીદ કરાવવાના
સખથી કાફર થઈ શકતો નથી, તો જો ઇમામે હુસયન અં
શહીદ થયા ન હોય તો યજીદ માટે આ ફતવો શોધવાનું શું કારણ?

કિતાબે તારીખુલ ખોલફા—જે ખોલફાએ ઇસ્લામની તારીખમાં
પ્રખ્યાત કિતાબ છે અને તે સનદવાળી હોવાનો કોઈ પણ ખુસલમાન
ઇનકાર કરી શકતો નથી. અને જે અલ્લામા સિયુતીની લખેલી છે.
તેમાં ૧૪૦ મા પાનાથી ૧૪૧ પાનાની આખરી સુધી ઇમામે હુસ-
યન અં ની શહાદતનો અલ્લાલ લખ્યો છે.

તારીખુલ ખોલફા દીલ્લીમાં મુજતબાઇ પ્રેસમાં છપાએલી પૃષ્ઠ
૧૪૦ થી ૧૪૧—માં લખ્યું છે કે—જ્યારે મોઆલીયા મરણ પા-
મ્યો તો તે (યજીદ)ની ઐચત લેવા માટે એક માણસને મોકલ્યો, તો
હઝરતે હુસયન અં અને ઇબ્ને ઝૈયરે ઐચત કરવાનો ઇન્કાર કર્યો.
અને કુશવાળા મઆવિયાના વખતથી હઝરતે ઇમામે હુસયન અં ને
લખતા હતા કે તમે આવો, પરંતુ હઝરતે ઇમામે હુસયન અં ઇ-
ન્કાર કરતા હતા. જ્યારે લોકોએ યજીદની બચાવ કરી લીધી તો
આપ એજ હાલતમાં ગમગીન બેઠા, કદી તો તેમની પાસે જવાનો
વિચાર કરતા હતા અને કદી ત્યાંજ રહેવાનો વિચાર કરતા હતા, પછી
ઇબ્ને ઝૈયરે તે હઝરતને ચલાઇ કરવાની સલાહ આપી. અને અબ-
દુલાહ ઇબ્ને અબ્બાસ કહેતા રહ્યા કે તેમ ન કરો, અને ઇબ્ને
ઉમર કહેતા રહ્યા કે ચલાઇ ન કરો કેમકે અલ્લાહ તઆલાએ હઝરતે
રસુલેખુલાસં ને દુન્યા અથવા આખેરત એ બન્નેમાંથી એક પસંદ કરી
લેવાનો અધીકાર આપ્યો હતો તો આપે આખેરતને સ્વીકારી હતી. તો

તમે પણ તેમનાજ રરજંદ છો અને તમે દુન્યાને પાંમશો નહીં. પછી
 વીદાય થયા. ઇબ્ને ઉમર કહેતા હતા કે હઝરતે હુસયન અં ચઢાઈ
 કરવા સખધે આપણા ઉપર છત મેળવી ગયા, મહારી જીંદગીની કસમ
 તેઓએ પોતાના ભાઈ અને પિતાના અહવાલથી ઇબ્નરત (એતવણી)
 પામત કાઢી છે. આ વિશે જળીર ખીન અબ્દુલ્લાહ અને અબુસદદ
 અને અબુનાફિફ લયસી વીઝેરે વિઝેરે જણાવ્યોએ હઝરતને ધણા
 સમજાવ્યા પણ આપે ડાઘનું કહેવું માન્યું નહીં અને એરાકની ત-
 રફ જવાનો નિશ્ચય કીધો, તો ઇબ્ને અબ્બાસે તેમને કહ્યું કે મને
 એસં લાગે છે કે આપ આપની ઐરતો અને બચ્ચાઓની સામે
 કતલ થશો જેમકે ઉસ્માન કતલ થયા, જ્યારે આપ ન માન્યા ત્યારે
 ઇબ્ને અબ્બાસ રડવા લાગ્યા અને બોલ્યા કે ઓઐરની આંખો ઠંડી
 થઈ. અને જ્યારે ઇબ્ને અબ્બાસે અબ્દુલ્લાહ ખિન ઓઐરને બોલ્યો
 તો બોલ્યા કે તમને જે વખત પસંદ હતો તે વખત આવી પહોં-
 ચ્યો હુસયન હવે જાય છે અને તમને હીજાબની સાથે મુકે છે. પછી
 દ્રાંત માટે આ શેઅર પડ્યા જેનો ભાવાર્થ એ છે . હે ! વિશાળ
 ખાણી અને ઘાંસથી ભરપુર જગ્યામાં રહેનાર ચંડોળ હવે તહાર માટે
 મૈદાન ખાલી છે, ઇડાં બચ્ચાં આપ અને સીસોડી વગાડ જેટલા
 દાણા વીણી શકાય એટલા વીણ. અને એરાકનાળાઓએ હઝરતે હુસ-
 યન અં ની પાસે એલચી મોકલ્યા અને કાગળો મોકલ્યા અને તે
 હઝરતને પોતાની તરફ બોલાવી લીધા. પછી તે હઝરત ઝીલહજના
 દસ દિવસોમાં પોતાની અહલેબૈતના બાલ બચ્ચાં મરદો અને ઐરતો
 સહીત એરાકની તરફ રવાના થયા. યઝીદે એરાકના હાકિમ ઓબયદુ-
 લ્લાહ ખિન ઝયાદને પત્ર લખ્યો કે હુસયન અં ની સાથે લકાઈ

કર, જે ઉપરથી તેણે ઉમર ખીન સચાદ ઇબ્ને અબી વકાસ (સફા
ખીએ રસુલનો દીકરો) ની સરદારી હેઠળ ચાર હજાર માણસોનું લશ્કર
મોકલ્યું, કુદ્દ વાશીયોએ તે હજરતની પોતાના નિયમ પ્રમાણે ગાદ
કીધી નહીં, અને જેવી રીતે તેઓ તે હજરતના પીતાશ્રીની સાથે
વરલા હતા તેવી રીતે હજરતે ઇમામે હુસયન અં ની સાથે વરલા
જ્યારે તેઓના હથીયારોએ તે હજરતને ઘેરી કીધા ત્યારે તે હજરતે
તેમની પાસે ત્રણ આગતોની માંગણી કીધી. ૧—હીદાયત, ૨—
યઝીદની પાસે જવું, ૩—ઘેર પાછા જવું. પરંતુ યઝીદે ફ્રેન્ક
તે હજરતનો ઉપલો ત્રણ શરતોમાંની એકે માન્ય રાખી નહીં અને
કતલ કરવા તત્પર થયા. પછી તે હજરતને કતલ કરવામાં આવ્યા,
અને આપનું સર મુગારક એક થાળીમાં મુકી લાવવામાં આવ્યું, અને
ઇબ્ને ઝિયાદની સામે મુકવામાં આવ્યું. ખુદા તેમના કાતીલો ઉપર
અને યઝીદ અને ઝીયાદપર લઅન કરે. આપ કરમ્પલામાં શહાદત
પામ્યા. અને આપ કતલ થવાનો અહવાલ ઘણો લાંબો છે, તેનું
(કરુણામય) વર્ણન કરવાની મનને શક્તી નથી. કુઇન્ના સિદલાહ
વઇન્ના એલયહે રાજેઉન. અને આપની સાથે આપની અહલેયે
માંથી સોળ માણસો શહીદ થયા, અને જ્યારે હુસયન અં શહીદ
થયા ત્યારે સાત દહાડા સુધી દુન્યાની રૂથીતિ એવી રહી કે દીવાલો
ઉપર તડકો કેસરના રંગની ચાદર જેવો દેખાતો હતો અને તારાઓ
એક ખીજની સાથે અથડાતા હતા, અને આપની શહાદત તારીખે થઇ.

ત્યાર પછી હજરતે ઇમામે હુસયન અં ની શહાદત ઉપર
જે જે ચીન્હો અને નીશાનીયો પ્રગટ થઇ તે તે અલ્લામાં સિયુલીએ

લખેલ છે, અને તીરમોઝીમાં ઉમ્મે સલમા ૨૦ તું જે સ્વપ્નું લખેલું છે તે પશુ તેઓએ લખ્યું છે અને ઇબ્ને અબ્બાસે મસજીદમાં બપોરના વખતે જે સ્વપ્નું જોયું હતું તે પશુ લખેલ છે. અને હજરતે ઇમામે હુસયન અંતી શહાદતના દારણથી જન્નાતોએ રડવું અને માતમ કરવું એજ તારીખુલખોલફાના ૧૪૧ મા પ્રજ્ઞમાં લખેલ છે.

શરહે અકાઇદે નસરી—આ કીતાબ પશુ અહલે સુન્નત જમાઅતના ઓલમાઓની પાસે ઘણી મોઆતગર છે આ કીતાબમાં અહલે સુન્નત જમાઅતના ઉસુલેદીન અને અકાઇદ તફસીલવાર લખ્યાં છે આજ સુધિ દુન્યામાં કોઇ એવું થયું નથી કે જેણે એમ કહ્યું હોય કે તે કીતાબ અલ્લામા નસરીની નથી તે કિતાબમાં પશુ હજરતે ઇમામે હુસયન અંતી શહાદતનું વર્ણન લખેલું છે—સલ્વ એ છે કે યઝીદનું હજરતે ઇમામે હુસયન અંતે કંતલ કરાવવું અને હજરતની શહાદતથી ખુશ થવું, અને તેણે અહલેબૈત રસુલનું અપમાન કરવું મશહુર અને માઅરફ સર્વે ઇસલામીઓ પાસે સુચ કરતા વધારે રોશન છે, હા મતબેદ છે તે કોઇ કોઇ બગાવની તરફ સીલમા છે બાકી શહાદતમાં તો લગારે શક જેવું છેજ નહીં.

તો અમે યઝીદ વિશે કોઇ શક રાખતા નથી બલકે અમને તેના ઇમાનમાં શક છે એટલે તે જેઇમાન હતો તેના ઉપર અને તેના અનસારો અને મદદગારો ઉપર અલ્લાહ લઅનત કરે.

ઉપલી ઇબારતથી સ્પષ્ટ રીતે સાબીત થાય છે કે યઝીદે ઇમામે હુસયન અંતે શહીદ કીયાં એટલે લશ્કર મોકલીને કતલ કરાવ્યાં અને અહલેબૈતે રસુલ સન્નું અપમાન કીધું જેનો મિરઝા હેરતે ઇન્કાર કર્યો છે અને ઉપલી ઇબારતથી એ પણ સ્પષ્ટ રીતે

જાહેર થયું કે યઝીદ ઇમામે હુસયન અંની શહાદતથી ખુશ થયો તેથી મલકેન છે, અને ઉપલી ઇબ્નારતથી એ પણ જણાયું કે શહાદતનો ખનાવ મોતનાતેસતથી છે જો કે આ ખનાવની પેટા ભાગની ખામતમાં મતભેદ છે પરંતુ તેના કારણથી મુજબ ખનાવનો મનકાર થઈ શકતો નથી કેમકે તે ખનાવ અઘાપીકગી અનુક્રમે કોઈ પણ પ્રકારના ભંગ વિના આપણી સુધી ઉતરી આવ્યો છે.

તારીખે બેલાદરો સફહા ૪૬૨—માં લખ્યું છે કે જ્યારે જખીહે ખુદા ઇમામે હુસયન અં શહીદ થઈ ચુક્યાં ત્યારે અબ્દુલ્લાહ બિન ઉમરે યઝીદ બિન મઝાબિયાને પત્ર લખ્યો—અરમા ખાઅદ આ મુસીબત ઘણી મોહટી અને સખત મુસીબત છે અને ઇસ્લામમાં આ ઘણો મોહટો ખનાવ બન્યો છે અને ઇમામે હુસયન અંની કતલ જોવો ખીજો એકે દીવસ નથી.

ઉપરાંત કારહે ફિકહે અકબર—તારીખે દફયાતુલ અઅયાન ઇખ્તે અલકાન તારીખે અબુલ શીદ હયાતુલ હયવાન દમીરી વીગેરેમાં હઝરતે ઇમામે હુસયન અંની શહાદતનું વર્ણન છે.

તારીખે અઅમરે કુફી—જે ઘણી પ્રખ્યાત છે અને જેનો તસ્વુતો કારસી બાપામાં છાએસો છે—તેના ૨૪૭ થી ૨૪૯ સુધી—માં ઇમામે હુસયન અંની શહાદતને ઘખીજ તફસીલવાર લખેલ છે તેની ઇબ્નારત અહીં લખતાં લખાણુ થવાથી ન લખતાં કહેવાતું કે જે સાહેબને તપાસ કરવાનો વિચાર હોય તે તેમાં વાંચીને.

મકતલે ગુરુલ અઅયન ફી મશહુદે હુસયન—રએલી અલ્લામા અબુઇસહાહ ઇસફરાહની—જેઓ અહલે સુન્નાત વલ જમાઅતના કામેલીન ઉલમાઓમાંથી છે અને જેઓની ઘણી તારીખ

છપ્પને ખલકાને પોતાની તારીખ દેખાતુલ અઅયાનની પહેલી ૭૬૬ માં લખેલી છે.

કે અબુઈસહાક ઇબ્રાહીમ બીન મોહમ્મદ બીન ઇમરાહીમ બીન મહરાન લકળ રકનુદીન રકીહ શાફી મુતકદલીમ હતા તેઓ વીશે હાકીમ અબુ અબ્દુલ્લાહે ઝીકર કરેલ છે અને કહેલ છે કે તેઓથી નયશાપુરના તમામ શાયખે ઇલમે કલામ અને ઇલમે ઊસુલ હાસીલ કરેલ છે, અને ઇરાક અને ખુરાસાન વાળાઓએ તેઓના ઇલમનો ઇક્રાર કર્યો છે, તો તેઓએ એ આખી કીતાબ ઇમામે હુસયન અબ્ની શહાદતના વર્ણનથી ભરપૂર કરી છે, તે મુળ અરબી ભાષામાં મુબાદલામાં છપાણી હતી અને તેનો ઉરદુ તરજુમે હીંદુસ્તાનમાં બનારસમાં આવેલા અકસીરે અઅઝમ નામના છાપખાનામાં સં. હી. ૧૩૨૨ માં છપાએલો છે, આ મકતલના બે ભાગ પાડવામાં આવ્યા છે એક ભાગમાં માત્ર હજરતે ઇમામે હુસયન અબ્ની શહાદતનું વર્ણન છે, અને બીજા ભાગમાં મુખ્યતરે કીધેલાં યુદ્ધ અને હજરતે ઇમામે હુસયન અબ્ના ખુનનો બદલો લીધો તેનું વર્ણન છે.

મકતલે અબુલ ફરહ ઇસ્પહાની જે અગની સાહેબનું લખેલું છે તેમાં પણ હજરતે ઇમામે હુસયન અબ્ની શહાદતનું વર્ણન વાંચવા ભેગ છે.

તારીખેચીન*—મીસ્ટર જેમ્સ કાકરન સાહેબે પોતાની

*—આ ઉપરાંત Edward gibbon, અને Ockley, અને Price વિગેરે વિગેરે ઇંગ્રેજોએ ધણેજ સરસ શહાદતનો એકવાલ લખ્યો છે “મોઅમિન”.

તારીખના બીજા ભાગમાં લખ્યું છે કે—‘પૃથ્વી ઉપર શુરવિરતામાં
 રસ્તમનું’ નામ જગપ્રસિદ્ધ છે, તે પણ કેટલાક પુરૂષો એવા થઇ
 ગયા છે કે તેઓની બહાદુરી આગળ રસ્તમનું નામ લેવું પણ યોગ્ય
 નથી, શુરવિરતામાં પહેલો નંબર હજરતે હુસેનનો છે કેમકે કરબ-
 લાના મૈદાનમાં ગરમ લાહય જેવી તપતી રેતી ઉપર ત્રણ દીવસની
 ભુખ તરશ હોવા છતાં તેઓએ એવાં એવાં કામ કર્યાં છે કે તેઓની
 સંરખામણીમાં રસ્તમનું નામ તેજ માણસ લઇ શકે કે જે ઇતિહા-
 સથી તદ્દન અજાણ્યો હોય, કોની કલમમાં એવું કાવત છે કે તેઓનો
 જેવો જોઇએ તેવો અહવાલ લખી શકે? કોની જીભમાં એવું જોર
 છે કે નીસ હજાર ખુખવાર શત્રુઓના દગની આગળ હજરતે ઇમામે
 હુસેન અને તેઓની સાથેના બોહતેર માણસોએ ખતાવેલી શુરવિર-
 તાનું યથાસ્થિત વર્ણન કરી શકે? અને તેઓમાંના દરેકની શહાદત
 હોમત ધીરજ અને બહાદુરીનું ખરાબર ખ્યાન આપી શકે? એવાં
 કયા માણસોની કદપના શક્તિ તિવ્ર હશે કે જેઓ શું શું આપ્તો
 તે હજરત ઉપર ગુજરી તેનો તર્ક માત્ર પણ કરી શકે? જ્યારથી કે
 સઅનદના છોકરા ઉમરે (યઝીદના સૈનાધિપતીએ) હજરતને ૧૦૦૦૦
 અસ્ત્રો વડે ઘેરી લીધાં ત્યારથી કે છેક હજરતનું શીશ શરીરથી
 ગુદ થયું ત્યાં સુધી હજરતે પોતાના આ કંઠણ કાફર જેવા શત્રુઓ-
 નો મુકાબલો કર્યો પણ સત્યતાના મૈદાનમાંથી પાછી પાની કીધી નહીં
 ચાર તરફ ચાર શત્રુ બનીને યઝીદનો ૧૦૦૦૦ ફૅજ ઉભી હતી કે
 જેમાંથી વંટોળીયાની પેઠે તીરોનો વરસાદ વરસતો હતો, અને પાંચમે
 શત્રુ અરબુસ્થાનનો તડકો હતો કે તેના જેવો તડકો બીજો કોઇ
 રથજો બાગેજ હોયછે, તે તડકાને બીજા કશાની ઉપમા નહીં આપતાં

સાકો એમજ કહી શકે છે કે અરબસ્થાનના તડકાં જેવા અરબસ્થાનનોજ તડકો છે, અને ઘૂંટું શત્રુ એ રેતનું મૈદાન હતું જે તપતા સુર્યના તાપથી ધગધગી રહ્યું હતું. ખરું પુછો તો તેને દરિયાએ કહ્લાર (Angry Ocean) કહેવો જોઈએ અને તેના પરપોટા તે બની શતેમાના પગમાં ગરમીથી પડેલાં ફાલ્ગા ગણાવા જોઈએ, અને સર્વથી વધારે કુર અને અધીન શત્રુ તે લુખ અને તરશ હતાં કે જેમની આગળ મજબુત માણસ અને ખરા શુરવીર પુરષો પણ શેઠ આધ જાય છે, લુખ અને તરશથી તે સાહેબોની જીભો ફાટી જતી હતી, છતાં તેઓએ આવાં રણસંગ્રામમાં હજારો બેદીનોનો મુકાબલો કર્યો હતો. ખરી શુરવીરતા તો તેઓનુંજ નામ, રસ્તમની બહાદુરીની તેઓની આગળ વિસાદજ નથી.

અર્થાત—આવી રીતે આ વિશેના હજારો લાખો પુસ્તકો બર્ષો પડ્યાં છે. પરંતુ કોઈ માણસ આંખો બંધ કરી જેમ આવે તેમ લખે તેથી શું થાય છે? સુર્યની સામે જે ધુળ નાંખવાના પ્રયત્નો કરે છે તેનીજ આંખમાં ધુળ પડે છે.

વાંચકો—મીરજા હૈરત ઇમામ હુસયન અં ની શહાદતનો ઇનકાર કરે છે અને કહે કે શહાદત થઈ નથી તો તે ઇનકાર કરનારના સબમથી તેઓને ઘણી અડચણો આવશે જેમકે—

૧—શહાદતનો ઇનકાર કરવાથી હજરતે રસુલેમુદ્દા સંને જુદા માન્યા એમ ઠરે છે, કેમકે તે હજરત તે વિશે ઘણી બિવિખ વાણીયો બાખી ગયા છે જેમકે આગળ વાંચી ગયા.

૨—શહાદતનો ઇનકાર કરવાથી હજરતે અલીમુખ્ને અખીતાલીખ અં ને જુદા માન્યા એમ ઠરે છે, કેમકે તે હજરત પણ તે વિશે બિવિખ વાણી બાખી ગયા છે.

૩—ધમામ બુખારી સાહેબ જુઠા હરે છે, કેમકે તેઓએ પોતાની કીતાબમાં તે વિશે ઘણું કાંઈ લખ્યું છે.

૪—તીરમીજી સાહેબનું જુઠા હોવું હરે છે. કેમકે તેઓએ મળ્યું તે વિશે ઘણું લખ્યું છે. તીરમીજી સાહેબના જુઠા હોવા કરતાં મીરજા હૈરત જુઠા હોવા એ વધારે સહેલ છે. જે તીરમીજી સાહેબને જુઠા માનવામાં આવે તો, તેમણે પોતાની કીતાબમાં જે કાંઈ લખ્યું છે તે બધું જુઠું માનવું પડશે, પરંતુ ખરેખર કોઈ મુસલમાન તેમને કિંવા બુખારી સાહેબને જુઠા કહેવની દિમ્મત ધરી શકશે નહીં, એવો મીરજા સાહેબજ એવા મુસલમાન છે કે બધીજાને તેમની વાતને માનતા નથી.

૫—અલ્લામા ઇબ્ને હજરમકી, અલ્લામાંસીયુતી અલ્લામા નસરી, અલ્લામા બયઝાવી વીગેરે સર્વે કે જેઓએ શહાદતને વર્ણવેલ છે જુઠાં હરશે.

૬—મીરજા સાહેબ શહાદતનો ઇનકાર કરે છે તો મીરજાને ખરા ગણીએ તો દુન્યામાંના તમામ તવારીખો લખનાર જેમકે આ સમે કુશી ઇબ્ને ખલકાન ઇબ્ને ખલદુન વીં સર્વેને જુઠા ઠેરાવવા પડશે.

૭—ધમિમ શાફિય સાહેબનું જુઠા હોવું સાબીત હરશે, જેઓએ હજરતે ધમામે હુસયન અં ની શહાદત અને મુસીબતને મરસીયો કાવ્યમાં લખેલ છે, તે મરસીયાને હાફીજ જમાલુઉદ્દીન ઝેરન્દી મદનીએ પોતાની કીતાબ “મેઅરાજુલ્લુસુલ”માં લખેલ છે,

હજરતે ધમામે હુસયન અં ની શહાદત વિશે ‘ઇબ્નેઅબુ-હબારીયાએ’ અશઆર લખ્યાં છે. જેને અલ્લામા સીબ્ત ઇબ્ને ઝવહરી “તઝકરાએ ખવાસુલ ઉમ્મા”માં દરજ કરેલ છે, અને તેનો બાવાર્ય નીચે પ્રમાણે છે.

“હે ! એ હુસયન ! કે જેના નાનાને હીદાયત (ઉપદેશ) માટે (ખુદા તરફથી) મજબીશ કરવામાં આવ્યા હતાં, હું એવા સોગન ખાં-
 ઊં છું કે જેનો હકતઆલા સવાલ કરશે. જે હું કરમલામાં હાજર
 હોત તો આપ ઉપર પડેલાં સંકટો દુર કરવાનાં ઘણાંજ અત્યંત પ્ર-
 યત્નો કરત.” અલ્લામા સીબત ઇબ્ને જવઝી ફરમાવે છે તે સતીએ
 જ્યારે તે સુધ રહ્યો ત્યારે તેણે સ્વપ્નામાં હજરતે રસલે ખુદા સં ને
 હીદા, તેઓએ ફરમાવ્યું કે ખુદા તને નેકી આપે, તને ખુશખબરી
 આપું છું કે અલ્લાહ તઆલાએ તને એ લોકોમાં લખી દીધી કે
 જેઓએ હજરતે હુસયન અં ઉપર પેતાના પ્રાણ અર્પણ કર્યા અને
 તેમની રૂબરૂ યજીદીઓની સાથે લઢ્યા.

ઉપરાંત કોઇ કોઇ બાબતની સામેતી માટે એ અશઆર
 (કાવ્ય) કે જે મરસીયા અથવા મદ્દહ તરીકે કહેવામાં આવ્યા હોય, અને
 તે ખરા હોવાની ખાત્રી મોઅતઅર તવારીખોથી થતી હોય તો તે પણ
 બસ છે, તો આ જગ્ગોએ મીરઝા હૈરત સાહેબનું એ મરસીયાઓ
 તરફ ધ્યાન ખેંચું છું કે જે હીં સન ૬૧૫થી હીં સન ૧૩૨૩ સુધી
 સુન્ની અને શીઆહ બન્નેએ કહ્યા છે, અને એ મરસીયા કહેનારા
 સાહેબોના અહવાલથી વાકેફ થવા પણ બલામંજુ ફરજી, અને અ-
 ગર એના બયાનથી લંગાણુ થવાનો ખૈદ નહતે તો આ વખતથી
 તે વખત સુધીના હઝરો શેર પેશ કરને, તેથી તે બયાન તરફ કરી
 શકત સુન્નત જમાતનીજ તવારીખ અને મદાતીલની કીતાબો તરફ
 મીરઝા હૈરત સાહેબને હીદાયત કરજું, મીરઝા હૈરત એમ ધારતા હતા
 હશે કે શીઆઓની પાસે “સિરરશહાદતન” વિના બીજી કોઇ એવી કી-
 તાબ નથી કે જેથી તેઓ ઇમામે હુસયન અં ની શહાદત સાબીત

કરી શકે; તેથી તેઓએ એમ પોતાના ગેઝેટમાં ચીતરી માર્યું કે સિર-
ફ શહાદતેન મવલાના શહ અમદુલ અઝીઝ દેહલવીની લખેલી નથી
પરંતુ કાંઈ ગાલી શીઆની લખેલી છે. હ્યો મીરજાસાહેબ હવે તો
હમામ યુખારી તીરમીઝી સાહેબ અબુદાઉદ સાહેબ અસ્લામા ઇબ્ને
હજરમકી સાહેબ અસ્લામા સિયુતી અસ્લામા સિમ્ત ઇબ્ને જવઝી
વીં વીં વીં સર્વેને ગાલી શીઆ કહેશે! અને ખરી વાત એ છે
કે તેઓમાંનું કાંઈ શીઆ હતું નહીં. જાહેરમાં સર્વ મુસલમાન
‘ગાલી શીઆ’ને કાફર ગણે છે, તો મિરજા હૈરત સાહેબે માત્ર સીરફ
શહાદતેનના લખનારાઓને ગાલીશીઆ કહી કાફર જનાર્યા-
તેમ નથી, પરંતુ ઇસ્લામના નામાંકિત મોહટા મોહટા ઉલ્લમાઓનેવા
કે હમામ યુખારી ઇત્યાદી ઉપર હાથ સાફ કર્યો, વાંચકો ઇસ્લામીયો
માટે આથી વધારે મુશ્કેલીતનો વખત કોઈ આવ્યો હતો નહીં કે જેમાં
સઘળા હદીસો લખનારા, તફસીરો લખનારા, તારીખ લખનારા, સીયર
લખનારા, ઇત્યાદી ઉલ્લમા જુઠાં ગણાયાં હોય, માત્ર મીરજાજ સાચા
છે ખાકી ખીજ બધાં ભુતકાળના તથા વર્તમાન કાળના તેમના કહેવા
પ્રમાણે જુઠા છે, અને ખરી વાત એ છે કે મીરજા હૈરત તે ઉલુજ
અઝમ ઉલ્લમાઓની સામે કાંઈ પણ નથી. ઇસ્લામીયો જે મિરજાની
આવી તદ્દન ખોટી વાત વધારે સમય હયતીમાં રહી તો ખાત્રીપુર્વક
જાણજે કે ઇસ્લામ અને ઇસ્લામીયોની સ્થાતી ઘણી નાજુક આવી
પડશે, જેને અસંખ્ય વર્ષો પણ મજબુત કરી શકશે નહીં. શાએરે
કેવો સુંદર શેઅર કહ્યો છે—

મનઅઝ ખેગાનમાં હરગીઝ ન નાહમ*
કે ખામન આંચે કદે આં આશના દર્દ*

સારાંશ—હું પારકા માણસોની ફરિયાદ કરતો નથી, પરંતુ મહારી સાથે જે કાંઈ કર્યું છે તે મદારા આશનાએ કીધું છે.

જેવી રીતે મિરજા કાયદ્યાનીએ કુરઆન અને હદીસના વર્ણન વિરૂધ્ધ હજરતે ઇસા અને આસમાન ઉપર નહીં ગએલાં માની તેઓને કાશ્મીરમાં દફન થએલાં જાહેર કીધાં છે તેવી રીતે મીરજા હૈરત ઇમામે હુસયન અને શહાદતનો ઇન્કાર કરી કર્ણનાને બદલે “કોન્સ્ટેન્ટી નોપક્ષ” (ઇસતમખેત્ર)માં તેમને દફન થએલાં જણાવે છે આ મિરજાઓએ ધધા તો હીક માંડ્યા છે હું ધારું છું કે જેવી રીતે મીરજા કાદ્યાનીએ મેહુદી અને ઇસા હોવાનો દાવો કર્યો છે તેમ આ મિરજા હૈરત પણ થોડા વખતમાં હુસેન હોવાનો અથવા મહેદી હોવાનો દાવો કરે તો નવાઇ નહીં.

મિરજા સાહેબ કહે છે કે શીઆઓની કીતાબો પણ શહાદતનો ઇન્કાર કરે છે. મિરજા સાહેબનું આમ કહેવું કાંઈ માણસ દીવસને રાત અને રાતને દીવસ કહે તે સમાન છે. મીરજા હૈરતે આવી બાબત શા આધારે મુખ્ય બહાર કાઢી હશે તે સમજાતું નથી. શું મીરજા એમ સમજે છે કે તેઓ એકલાંજ સમજણવાળાં છે અને બીજાં કાંઈ સમજતાં નથી? તેઓ જે લખશે તે બીજાં બધાં માની લેશે? ખરેખર તેઓ પોતાને મોહટાં તહકીક કરનારા કહે છે પણ ખરું જોતાં મીરજા સાહેબને એટલું ઈદમ અને એટલી કાળેલીયત નથી કે તેઓ ઉલમાઓના લખેલાં પુસ્તકોને સમજી શકે તેઓ લખારે અરબી બાષા જાણતા નથી, તેઓ ઉલમાઓના વર્ણનને સમજી શકતા નથી, તેઓ પોતાના તા. ૨૩ સપ્ટેમ્બરના કર્ઝન ગેઝેટમાં મોટા દાવાની સાથે લખે છે કે “શેખ મુકીદ” પોતાના બયાનમાં લખ્યું છે કે હજરતે ઇમામે હુસયન અને પોતાની શહા-

દત વિશે લાઈદમી (નહીં જાણવું) જાહેર કાઢી છે, અને “ખેડારની” દસમી જીલ્લામાં હજારો ધર્માને હુસયન અંની શહાદત નથી થઈ એમ લખેલ છે.

વાંચકો! હવે હું મિરઝા હૈરત જનાણે શેખ મુશીદની ધર્મારતને કેટલે દરજે સમજી શક્યાં છે તે બતાવી આપું અને તેની ધર્મારત સમજવામાં કેટલી ભુલ કીધી છે, અને ખેડારની દસમી જીલ્લામાં શહાદત નથી એમ કહેવામાં કેટલી ખયનત કરી છે અને આગળેને ભરમાવવાનાં કેટલાં પ્રયત્નો કર્યા છે તે જાહેર કરી દેખાડું, જે ઉપરથી મીરઝા હૈરતનું સત્યતાથી દુર હોવું જણાઈ આવશે.

મિરઝા હૈરતે પોતાના ગેઝેટમાં શેખ મુશીદ અંની જે ધર્મારત લખી હતી અને જેનો તેઓએ મતજબ સમજ્યાવિના ઉંધો સારાંશ બતાવ્યો હતો તે નીચે લખી જણાવું છું.

“સવાલ” એ છે કે જ્યારે હજારો ધર્માને હુસયન અંની જાણતા હતા કે અહલે કુદ્દ મદદ નહીં કરે અને તેઓને એજ સફરમાં કતલ કરવામાં આવશે ત્યારે તેઓ કેમ કુદ્દની તરફ ગયા, અને જ્યારે તેઓને એ બાબતની ખબર પડી કે પાણી બંધ કરવામાં આવ્યું છે ત્યારે તેઓએ કેમ જમીનને ખોદીને પાણી કાઢ્યું નહીં? જો તેઓ એક હાથ ઉઠો ખડો ખોદતો પાણી નીકળત હતા તેઓએ કેમ પાણી ન કાઢ્યું અને તરસ્યાજ શહીદ થયા.

શેખ મુશીદ અંને પુછવામાં આવેલા આ સવાલથી કેટલીક નીચલી બાબતો નીકળે છે જે મીરઝાની વીરુધ્ધ અમારા શહાદત સાબીત કરવાના હેતુને વધારે પુષ્ટિ આપે છે, જે મિરઝા હૈરતમાં સમારપણુ ઇલમ હોત તો આવી ભુલ કરત નહીં.

૧—સવાલ પુછનારને ખાત્રી હતી કે હજરતે ઇમામે હુસયન અં. કુફા તરફ ગયા.

૨—હજરતે ઇમામે હુસયન અં. જાણુતા હતા કે કુફાવાશીયો તેમની મદદ કરશે નહીં.

૩—હજરતે ઇમામે હુસયન અં. જાણુતા હતા કે તેઓને કતલ કરવામાં આવશે.

૪—તે હજરતનું પાણી બંધ કરવામાં આવ્યું.

૫—પાણી બંધ હોવા છતાં તે હજરતે ખાડો ખોદ્યો નહીં અને પાણી કાઢ્યું નહીં.

૬—તરશ્યાજ શહીદ થયા અથવા ખીજ શબ્દોમાં કહીએ તો તરશનીજ રથીતિમાંજ પ્રાણુ આપ્યો.

આ-છ-બાબનો ઉપર સવાલ કરનારને પુર યકીન હતું, પરંતુ તેને એવી શંકા હતી કે હજરતે હુસયન અં. ઇમામ હતા અને જાણુતા હતા છતાં તેઓએ આમ કેમ કર્યું?

આ સવાલ ઉપરથી એટલું તો સ્પષ્ટ રીતે સિદ્ધ થઈ ગયું છે તે સફરમાં ઇમામે હુસયન અં. શહીદ થયાં એમ ન નીકળ્યું કે તેઓ કોન્સ્ટેન્ડી નોપલ વીં નાશી ગયા અને આ બાબત તેના સ્વપ્નામાં પણ હોત તો સવાલ કરનારે તે વિશે પણ સવાલ પુછ્યા વિના રહત નહીં, અહીંયા પણ આ સવાલથી પણ ઇમામે હુસયન અંની શહાદત વધારે સાબીત થાય છે.

આનો જવાબ છે તેનો તમામ તરજુમો ગુજરાતીમાં જરૂર ન હોવાથી હુકમાં એકે અમર એ બાબત ઇમામે હુસયન અં. જાણુતા પણ હતા છતાં કુદે કેમ ગયા વીં તો તેનો જવાબ એજ આપી-

શું કે જે હો અલી અં પોતાની શહાદતની ધડી અને કાતીજને પણ જાણતા હતા છતાં સમજીદમાં કેમ ગયા? વીં ઉપલા સવાલોમાંથી જતામે શેખે માત્ર નંબર ૧ લાના સવાલનો અને નંબર ૫ માતા સવાલનો જવાબ આપેલ છે અને બાકીના સવાલો માન્ય રાખ્યા છે એટલે હજરતે ઇમામે હુસયન અંનું તે સફરમાં શહીદ થવાનું યકીન હોવું આપનું પ્યાસા શહીદ થવું આપ પર પાણી બધ થવું એ સર્વે માન્ય રખાયેલું છે છતાં મિરજા સાહેબ શા આધારે સમજે છે કે હજરતે ઇમામે હુસયન અંને પોતાની શહાદતનું ઇદમ નહોતું, વાંચકો જોયુ મિરજા હૈરત સાહેબ ઇબ્બારતીને કેવી સારી પેઠે સમજે છે?

વાંચકો હવે તમે સમજી ગયા હશે કે મિરજા સાહેબે શેખ મુશીદ અંની ઇબ્બારતથી જે પરિણામ કાઢ્યું છે તે તદ્દન જીલુ છે.

હવે બીજી બાબત તરફ લક્ષ્ય દો! મિરજા કહે છે કે શીઆઓની કિતાબ “એહાદ્દલ અનવાર”માંથી એમ નીકળે છે કે હજરતે ઇમામે હુસયન અં શહીદ થયા નથી અને પોતાના એમ કહેવાની પુણી માટે એહાદ્દલ અનવાર પૃષ્ઠ ૧૨૨ની ઇબ્બારત લખે છે તેનો હું તરજુમો વાંચકો સમક્ષ રજુ કરીશ પરંતુ મ્હારે કહેવું જોઈએ કે એહાદ્દલની ઇબ્બારત પોતાના ગેઝેટમાં છાપતાં તેઓએ એક મહા મોહટી ખયાનત કાઢી છે જેવી રીતે કોઈ માણસ કહે કે કુરઆનમાં નમાઝ પઢવાની મનાઈ છે અને પોતાના કહેવાની ફદલીલમાં કુરઆનના એ શબ્દો કહે કે ખુદા ફરમાવે છે “લા તકરબુસ્સલાત” એટલે નમાઝની નજીક જાઓ નહીં મતક્ષમ એ કે નમાઝ પડો નહીં, અને તે પછીના શબ્દો “વઅંનુમ સોકારા” એટલે જયારે

તમે નંશાની હાલતમાં હો, તો પહેલાં શબ્દો કહીને ચુપ રહે અને પાછલાં શબ્દો ન કહે તે ગમીરજા હૈરાત સાહેબે પોતાના કરજા ગેઝેટમાં બેહારનો અતુરી ઇત્તારા આગળ પાછલા વાક્ય ઉડાવીને છાપી છે.

અને એમ સમજ્યા હશે કે કરજન ગેઝેટ વાંચનારા પાસે ક્યાંથી બેહારનું અનવાર હશે, અને એ મોટી અરખી કીતાબ કોણ શોધીને જોવા જાય છે હું લખીશ તે ખરમાની એમ સમજશે કે શીઆહની આપી બારે કીતાબમાં પણ ઇમામે હુસેન અબ્ની શહાદતનો ઇનકાર છે, પણ એમ સમજ્યા નહીં કે ચોરી ચાર દાડા અને તે છ દાડા એવી બાબતો છુપી રહી શકજ નહીં, કોઈ પણ ખુદાનો ગદો એવી વાતોને ખુદ્દા કરનાર નીકળી આવે, હવે ખરી હકીકત સાંભળો કે—

બેહારનું અનવાર ૭૯૬ ૧૦મીમાં અલ્લામા મજલિસી અ. ૨૦ ખીજા ધણા બાબો લખ્યા છે, તેની સાથે એક બાબ એ વિશે લખ્યો છે કે હજરતે ઇમામે હુસયન અબ્ની મુસીબત તે અઅજમે મુસીબત (મહા મોટી મુસીબત) છે, અને જોયો શહાદતનો ઇનકાર કરે છે તેઓ મલકત છે. જેમકે અસલ હદીસનો તરજુમો નીચે પ્રમાણે છે.

તમીમકરશીએ પોતાના બાપથી, તેણે અંહમદ બિન અલી અનસારીથી તેણે હરવીથી રિવાયત કીધી છે કે—તે કહે છે કે મેં હજરતે ઇમામે રજા અબ્ને અરજ કીધી કે કુફ્રાની આસપાસ કેટલાંક લોકો રહે છે જેઓ એવો દાવો કરે છે કે હજરતે રસુલેખુદાસ. થી નમાઝમા જુન (સહવ) થઈ નથી તો આપે ફરમાવ્યું તેઓ જુઠા છે ખુદા તેઓ ઉપર લખનાત કરે. ખરેખર જોનાથી જુન થઈ શકતી

નથી તે અલ્લાહ તઆલા છે જેના શીવાય કોઇ મઅયુદ નથી.
હરબી કહે છે—મેં કહ્યું તેઓમાંથીજ (કુદાની આસપાસ
વાળાઓમાંથીજ) કેટલાંક લોકો એવાં છે કે જેઓ એમ કહે છે કે
હુસયન બિન અલી અં કતલ થયા નથી અને તે હઝરત (ઇમામ
અબુ) રૂપ હઝ્રત બિન સઅદશામી ઉપર નાખવામાં આવ્યું અને
તે હઝરત (ઇમામ હુસયન અં) ને આકાશ ઉપર ઉપાડી લેવામાં
આવ્યા, જેમકે ઇસા બિન મરયમને આકાશ ઉપર ઉપાડી લેવામાં
આવ્યા અને તેઓ આ આયતને ફલીલ રૂપે લાવે છે (તરજુમે)—
“અલ્લાહ તઆલાએ કફેરોને મોઅમેનીન ઉપર રસ્તો આપ્યો નથી,
આ સાંભળીને હઝરતે ઇમામે રજા અં હરમાયું તેઓ જુઠું છે
અને તેઓ ઉપર ખુદાનો ગજબ અને લઅનત છે અને તેઓ કાફર
થઇ ગયા, કેમકે તેઓએ અલ્લાહના નખીને જુઠાકાવ્યા હઝરતે નખી
સં હઝરતે હુસયન અં વીશે ખખર આપી હતી કે તેઓ નજીક
છે કે કતલ થશે એટલે શહાદ થશે ખુદાની કસમ હુસયન કતલ
થયા અને એ લોકો પણ કતલ થયા જેઓ હુસયન અંથી બેહતર
હતા એટલે હઝરતે અલી ઇબ્ને અબીતાલીબ અં અને હસન બિન
અલી અં અને અમારામાંના સર્વેને (એટલે સર્વે અઇમ્માને) કતલ
કરવામાં આવશે, અને ખુદાની કસમ હું પણ જ. રર. ઝેરથી એક
ધોખાવાળા કતિલના હાથ વડે કતલ થઇશ જે દગો કરી કતલ કર-
શે, હું આ વાતને એ અફદે મઅલૂના કારણથી જાણું છું જે
રસુલે ખુદાસાથી પહોંચેલ છે અને તેમને ખુદાએ તઆલા તરફથી
ખખરદલે ખખર આપી હતી, પરંતુ અલ્લાહ તઆલાનો એ કોલ કે
“અલ્લાહ તઆલાએ કફેરોને મોઅમેનીન ઉપર રસ્તો આપ્યો નથી”

તેના અર્થ એમ છે કે “અલ્લાહ તઆલાએ કાફરોને મોઅમેનીન ઉપર હુજ્જતનો રસ્તો આપ્યો નથી, અને ગેશક અલ્લાહ તઆલાએ ખખર આપી છે કે (આગલા) અખીયાઓને કાફરોએ કતલ કર્યા અને જો કે તેઓએ અખીયાઓને કતલ કર્યા છતાં આલ્લાહે તેઓ ઉપર કાફરોને હુજ્જતની રાહ મોકલ આપ્યો નથી એટલે કાફરો હુજ્જત (દલીલ)ની રચો ફતેહ પામ્યા નથી.

વાંચકો દીહું આ હદીસમાં મિરજાએ કેવો ચાલ કરી કીધી હતી? શું તેમણે એમ કહેતાં કાંઈ વીચાર્યું નહીં હોય કે શીયાઓની કીતાબમાં શહાદતનો ઇન્કાર છે આ હદીસથી તો ઉત્પત્તિ એમ નીકળ્યું કે જેઓ ઇમામ હુસેન અબ્ની શહાદતનો ઇન્કાર કરે તેઓ ઉપર ખુદાનો ગઝબ અને લાનત છે, ઇમામીયા ઇસ્ના અશરીયા ફિરકામાં અને તેમજ અહલે સુન્નાત વલ જમાઅતના ફિરકામાંથી સન હીન્દુથી અઘાપીલગી કોઈ શહાદતનો મુનકિર પૈદા થયો નથી કેમકે તે એક સાચો બનાવ છે, સર્વે માહતા આવ્યા છે, માને છે અને ઇનશાઅલ્લાહ માનશે, મિરજા સાહેબે આ આખી હદીસ પોતાના એજેટમાં છાપી નથી તેનું કારણ એ હશે કે તેઓ સારી પેઠે મતલબ પાર પાડી શકે અને તેમાં જે શહાદતના મુનકિર માટે લાનત લખેલી છે પ્રુવ્લીકમા જાહેર થાય નહીં, વાંચકો યાદ રાખવું કે આ હદીસમાં શહાદતનો ઇન્કાર કરનારા માટે કાફર અને અલ્લાહના ગઝબના અને લાનતના શબ્દો આવેલા છે.

એટલું જ નહીં પણ ઉપલી હદીસથી એ આખત પણ સાંખીત થાય છે કે જેલોકો એમ માનતા હતા કે હઝરતે ઇમામે હુસેન અબ્ને આકાશ ઉપર ઊંચાડી લેવામાં આવ્યા અને તેઓના

બદલે હન્ડકા બિન સમ્બદને કંતલ કરવામાં આવ્યો, તેઓને એ બાબતનો ખ્યાલ વટીક પણ નહોતો કે હઝરતે ઇમામે હુસયન અં કોન્સ્ટેન્ટી નોપલ ચાલ્યા ગયા, અને બાલબચ્ચાઓને હલાકીના મેદાનમાં મુકી ગયા, માત્ર તેઓની માન્યતા એટલીજ હતી કે હઝરતે ઇમામે હુસયન અં શહીદ થયા નથી પરંતુ તેઓને હઝરતે ઇમાની જેમ આકાશ ઉપર ઉપાડી લેવામાં આવ્યા છે.

મજકુર બાબત કે ઇમામે હુસેન અંને આકાશ ઉપર ઊઠાવી લીધા એ પણ ખોટી છે કેમકે તમામ તવારીખો લખનાર અને મોહ-દૃષ્ટો તેને માનતા નથી, તો અગર એ વાત ખોટી છે છતાં મીરજા હેરતના ગપાટા કરતા કાંઈક બંધ બેસતી છે કે એ બાબતની અટલી દલીલનો બતાવે છે પણ મીરજા સાહેબની વાત તો જરા પણ બંધ બેસતી પણ આવતી નથી લગારે અકલમાં ઠસતી નથી.

મિરજા હેરત યઝીદનો પક્ષ કરતા તેને ઇમામે હુસયન અં ને શહીદ કરવાના ગુનાહમાંથી બચાવવા ચાહે છે પરંતુ એટલું વિચારતા નથી કે તેની ખોટી હીમાયત કરતા હઝરતે નખી સંના પ્યારા પુત્ર ઉપર કેટલું મોહટુ નોહમત આવે છે? એ હમીયતી, બેગયરતી, નિર્લજ્જતા, એઈમાની, અને બહીકણુ પણું હઝરતે ઇમામે હુસયન અં માટે સાબિત થાય છે, હઝરતે ઇમામે હુસયન અં પોતાના બાલ-બચ્ચાં બાઈ બાંડું દોસ્ત મિરાદરોને લડાઈની સળગતી અગ્નીમાં હોમો પોતે કોન્સ્ટેન્ટી નોપલ નાશી ગયા એમ જે મિરજા સાહે-બે લખ્યું છે તેના શા અર્થ? એવું કામ તો કોઈ હક્કી વર્ણનો માણસ પણ કરી શકતો નથી, તો પછી ગઆઝઅલ્લાહ હઝરતે નખી સં અને શુરવિર હઝરતે અલી અંના પ્યારા પુત્ર તે કેવી

રીતે એમ કરે ??? હા એ વાત ખરી છે કે જે મિરઝા માટે એવો કાંઈ સમય આવે તો તેઓ નાશી જાય, પણ સિખ્ને રસુલ હુસકલૈનતો એમ કરી શકે નહીં, કેણુ સિખ્ને રસુલ કે જેઓની બહાદુરીનો ડંકો એમર વાગે છે અને તેઓના નામથી દુશ્મનોના અંગ ધુન્ને છે એમની વાત કયાં કરો છો? અરણસ્થાનના અદનામા અદના બાદમી એવા સમયે કદી બાગે નહીં તો પછી હઝરતે ઇમામે હુસયન અં તો એમ વરતેજ કેમ? એટલે પોતાના બાલબચ્ચાંઓ અને સગાં બહાલાંઓને મુસીબતમાં પડતાં મુકી કેમ નાશી જાય? અને ધારો કે જે કદાચ તેઓ એમ કરત તો તેઓ પોતાના નાનાને શું મોઢું દેખાડત.

પાંચકો હજી મિરઝા સાહેબના ઇદમતું જોર જીવે વાંચો

મિરઝા સાહેબ કરજન ગેઝેટ રૂ ૩ સાપ્ટેમ્બર સને ૧૯૦૫ માં લખે છે કે—“પરંતુ ત્રણસો વર્ષ પછી મુસલમાનોમાં જે વંશો થઈ તેમને બિવિખ વાણીયોની ખબર પડી મઘ” ૧૧ી પાછાં રૂઝન ગેઝેટ ૮ અક્ટોબર સન ૧૯૦૫ માં લખે છે કે—“એક સદી અથવા દોઢ સદીતો કેટલેક ફરજે ચુપ કીદીમાં શુન્નરી પરંતુ હા તાજીલ અસ્રીયા જેમ જેમ સ્વાર્થ તદારા દુશ્મનોના મનોમાં ધર કરતો ગયો વીં..... પહેલી તથા પછીની ઇખારતથી મીરઝાનો મતલબ એ છે કે ત્રણસો વર્ષ પછી જે જે કૌમો અને વંશો પૈદા થઈ તેઓએ હઝરતે ઇમામે હુસયન અંની શહાદત સંજીવીની બિવિખ વાણીયોની નવી નવી હદીસો ધડી કાઢી સાર પહેલાં આ રીવાયતો નહોતી, અને બીજી રિવાયતોનો મતલબ એ છે કે એક સદી અથવા દોઢ સદી સુધી તો કાંઈ જાહેર થયું નહીં પરંતુ સાર પછી લોકોએ હઝરતે ઇમામે હુસયન અં ની શહાદત સંજીવીની હદીસો ધડી કાઢી.

હું કહું છું કે “દરેગ ગારા હાકેઝા ન આશદ” એટલે ખોટું ખોલનારને યાદ થકતી હેતી નથી, એટલુંજ નહીં પણ પોતે શું કહી ગયા તે પણ ખાન રહેતું નથી, અને કામ જગ્યોએ જે વાતનો ઇકાર કર્યો હોય તેજ વાતનો ખાજ જગ્યોએ ઇનકાર કરે છે.

જેમકે જુવો આ ઉપરનીજ એ ઇમારત કે સપટેઅર મહીનામાં લખ્યું કે એ વીશે ખોટી રીવાયતો ત્રણસો વરસ પછી ધડાણી અને અકટોઅર મહીનામાં લખે છે કે એક સદી અથવા દોઢ સદી એટલે એકસો અથવા દોઢસો વરસ પછી ખોટી રીવાયતો ધડાણી.

હકીકતમાં અસલ વાત તો એજ છે કે જ્યારે ઇનસાન જુદું ખોલવાની દસમ ખાધ લીએ છે ત્યારે તેને કાંઈ પણ આદર રહેતું નથી કે પહેલે શું કાંઈ હવે શું કહું છું અને હવે પછી શું કહીશ, હવે હું મોરઝા સાહેબની એ બન્ને વાતોને ખોટી સાબીત કરી આપું છું.

અને તે વિશે તે વખતની પહેલાં કીતાબો લખાઈ ચુકી હતી. શું મિરઝા સાહેબ મોહમ્મદ બિન સીરીન મોહમ્મદ સ વ ઇમામે ફત્ને તફસીર વિશે કહી શકે છે કે તેઓ ત્રણસો વર્ષ પછી થયા અને એજ વિચારના આદમી હતા? તે ખુજુર્ગનું મર્જુ હોન્સ ૧૧૦ માં થયેલ છે, બલકે એ ખુજુર્ગ એ વખતનાં આદમી છે કે જે વખતે હજરતે ઇમામે હુસયન અબ્ની શહાદત થઈ હતી અને તેઓ તે વખતના બનાવો વર્ણવે છે. તારી ખુલ ખોલફા દીલ્લીમાં મુજતબાઈ પ્રેસમાં છપાએલી પેજ ૧૪૦ની ઇમારત મિરઝા સાહેબના જોવામાં આવી નથી? જેમાં અલ્લામા સિયુતીએ ઉપર કહી ગયા તે મોહમ્મદ બિન સીરીનથી હજરતે ઇમામે હુસયન અબ્ની શહાદતનો બનાવ લીધેલો છે.

શું અગદુલ્લાહ ગિન અગ્યાસ એક સદી અથવા ત્રણ સદીના માણસ હતા? (તેઓ તો હજરતના વખતમાં હતા) તેઓથી મોહટા મોહટા ઉલમાઓએ અને મોહટા મોહટા મોહદ્દસોએ હજરતે ઇમામે હુસયન અંની શહાદતનો બનાવ લીધો છે શું અનસ ગિન માલિક તેરમી સદીના માણસ હતા? જેઓથી તિરમિઝી અને ઇમામ ખુખારીએ શહાદતનું વર્ણન લીધેલું છે, શું અગદુલ્લાહ ગિન ઉયર મિરઝા સાહેબની સાથે બણતા હતા? જેઓથી ઇમામ ખુખારીએ મચ્છરના લોહીનાં સવાલ ઉપરથી ઇમામ હુસયન અંની શહાદતનો બનાવ લીધો છે? શું અયુનીબનનક્ર લુત ગિન યહયા દીલ્લીની કોલેજનો રેકોર્ડર હતો? જેણે શહાદત થવાને થોડોજ વખત થયો હતો કે શહાદતના વર્ણનથી ભરપૂર મકતલ લખીને આપ્યા આત્રમમાં પસારી દીધી? શું તે જ્ઞીલુશાન બહાદુર મુખતાર જેણે ઇમામ હુસેન અંના ખુનનો બદલો લીધો કુદ્ર અને બસરાને પાયમાલ કરી નાખ્યા અને કાતેલાને હુસયનને વીણી વીણીને કતલ કર્યો શું તે કાલનો માણસ હતો? આ એજ શહાદતનો બનાવ હતો કે જેનો બદલો મુખતારે લીધો અને હુસયન અંના હુશ્મનોને જહન્નમમાં પહોંચાડ્યાં, જેનું વર્ણન કયામતના દીવસ સુધી ઐતિહાસીના પૃષ્ઠો ઉપર મોહટા અક્ષરો વડે લખેલું હયાત રહેશે, પરંતુ બનવા ભેગ છે કે જેઓ આંખોના આંધળા હોય તેઓ એ મોહટા અક્ષરોને કદાચ ન વાંચી શકે પણ તેમાં શું નુકશાન છે?

ગર ન ખીનદ બરોઝ શાપરા અશમક

અશમકો આફતાબરાં એ ગુનાહુ?*

સાર—જે ચામચીડી હિંવસના વખતે જોઈ શકે નહીં તો તેમાં અમકતા સૂર્યનો શો વાંક?

મિરજા સાહેબની હસવા જેવી બીજી વાત એ છે કે ઉમ્મુલ ફઝલ વાળી રિવાયત કે જેમાં હઝરતે ઇમામે હુસયન અઁની શહાદત સંબંધીની બવિખ્યાણી લખેલી છે અને રીવાયત હાકિમે અને અયુ દાઉદે પોતાની કીતાબમાં વર્ણવેલી છે તે વિશે મિરજા સાહેબ લખે છે કે એક જગ્યાએ અયુ દાઉદનું નામ લખ્યું છે એ છતાં કે અયુ દાઉદનો કાંઇ પત્નો ચાલતો નથી, મિરજા સાહેબને પોતાના આલિમેના જીવણ ચરિત્રની પણ ખબર નથી તેઓને લગારે ખબર નથી કે અયુદાઉદ એક છે કે બે, એ છતાં કે અયુદાઉદ નામના બે માણસો થઇ ગયા છે એક “સજસ્તાની”. જેમની કિતાબ હદીસમાં સોનને અયુ દાઉદના નામથી ઓળખાય છે, અને બીજા અયુ દાઉદ “તયાલસી” કે જેમની કિતાબ મસનદે અયુદાઉદ તયાલસીના નામે ઓળખાય છે તેમનું મરણ હીંસત ૨૦૩માં થયેલ છે, અને અયુદાઉદ સજસ્તાનીનું મરણ સત ૨૭૫ માં નીપજેલ છે, પહેલા આમના કરતાં પહેલાં છે. તેઓએ આ રિવાયતને રજાયલના બાબમાં લખેલ છે પરંતુ મિરજા સાહેબ શું બાણે કે કહે છે અયુદાઉદનો કાંઇ પત્નો નથી, વાંચકો! કોઇ પણ પ્રકારનો લેખ લખવો તે કાંઇ જેવી તેવી અને ન્હાની સુની વાત તથી તેમાં અત્યંત મેહનત અને પુરી કાળેલીયતની આવશ્યકતા રહે છે.

મિરજા સાહેબની એવીજ ત્રીજી વાત એ છે કે મિરજા સાહેબ સિરરશહાદતેન વિશે લખે છે કે કે તે શાહ અબ્દુલ અઝીઝ દેહલવીની લખેલી નથી કેમકે તેમાં હઝરતે ઇમામે હુસયન અઁની શહાદતનું વર્ણન છે, અને તે કીતાબથી શાહ સાહેબનું મોહિબ્બે હુસયન હોવું સાબિત થાય છે, હાંજે તે કીતાબ કદાચ અહલેબૈન અને ગાળો

દેવામાં લખવામાં આવી હોત તો મિરજા તેનો કદી ઇન્કાર ન કરત અને તરત કહેત કે તે શાહ સાહેબની લખેલી છે અને તેઓ અમ કહે છે તેની તેઓ પાસે કોઇ દલીલ નથી.

તેઓ કરજા જેઠેટ તા. ૮ સપ્ટેમ્બર ૧૯૦૫ માં લખે છે કે આ કિતાબ શાહ અબ્દુલ અઝીઝ દેલ્લવીની તસદીકથી નથી પરંતુ એક શીયાની વિચાર-શક્તીનું પરિણામ છે કિતાબમાં લખવામાં આવેલાં લેખ પોતે એ જામતની શાહેદી પુરે છે કે તેમાં અકલ અને નકલ બન્ને વડે કામ લેવામાં આવ્યું નથી કેમકે તેમાં માની લોધેલી કેટલીક રીવાજોને ઘડી કાઢી આહલે સુન્નત જમાઅતને ગુમરાહ કીધેલ છે જેમકે કિતાબની શરૂઆતમાં નીચલી કલાણી લખવામાં આવી છે—જ્યારે શહાદતનો ખતાવ બન્યો સારે તેની પ્રસિદ્ધિ એવી રીતે થઇ કે (૧) માટી લોહી બની ગઇ (૨) આકાશથી લોહી વરસ્યું (૩) ગૈબી અવાજો વડે મરસીયા સંભળાયા (૪) તે હઝરતની લાશ મુજારકની આસપાસ શડી ખાનારાં જનવરોના ટોળાં રક્ષણ કરતા હતા (૫) જુન્નાતો રોતા હતા (૬) સર્પો હઝરત ઇમામે હુસયન અન્ના કતિલોના નાકમાં ધુસ્કા વી. વી. વાંચકો! મિરજા ઉપર લખવામાં આવેલી છુપાવતોને અકલ અને નકલની વિરૂધ લખે છે, જે ભુલ તેઓએ સિરૂશહાદતમાં જોઇ છે મહારે હવે અહીં કહેવું જોઇયે કે તે બાબતો જો અકલ અને નકલ વિરૂધ હોય તો પહેલાં તિરમિઝી સાહેબ જે અકલીની તોહમતમાં આવે છે, કેમકે તેઓએ જામેઅ તિરમિઝીમાં એ રિવાજત નકલ કીધી છે કે ઇબ્ને ઝિયાદના નાકમાં સર્પ ધુસ્કો અને નીકળ્યો

જે રીવાયત ઉપર લખી ગયો છું (તિરગિઝી સાહેબનું મરણ હીં
સન ૨૭૫ માં નિપજેલ છે.

ખીજ અલ્લામા સિયુની સાહેબ પણ એવી બેઅકલીમાં મિર-
જાના ધારવા પ્રમાણે કૃશ્યાં છે જેઓએ તારીખ્તલ ખોલવા સફલા
૧૪૧ મુજતબાહ પ્રેસમાં છપાએલીમાં માટીનું લોહી થઇ જવું
લખ્યું છે અને જીન્નાતોએ રોવું અને નવહા કરવું નકલ કીધું છે
શું અલ્લામા સિયુનીની અક્કલ મિરજા કરતાં ઘણી ઓછી હતી? કે
તેઓએ આવી હદીસ બહીષી અયુનાઈમ અને સોઅલગથી લેતી
વખતે કાંઈ વિચાર ન કર્યો અને અક્કલ વિરૂધની હદીસ પોતાની
કીતાબમાં લખી મારી? અલ્લામા સાહેબ આ ઝમાનામાં હોત તો
તેઓ મિરજાની સલાહથી કામ કરતાં!! અલ્લામા સાહેબે પોતાની
તારીખમાં એમ પણ લખ્યું છે કે “જ્યારે હજરતે મમાને હુસયન
અં શહીદ થયા ત્યારે દુન્યાના હલત સાત દીવમ અધી એવી રહી
કે દીવાલો ઉપર પડતા તરકનો મંગ દેસમાં રંગેલા આદરો જેવો
હતો અને તારાઓ એક પાંખની સથે અથડતા હતા”.

એમ તો સર્વ કોઈ કહેશે કે અલ્લામા સાહેબ મિરજા હૈરત
કરતાં વધારે ફિલસુફ અને કામિલ હતાં જે આ વાતો અક્કલ
અને નકલ વિરૂધ હોત તો તેઓ કદી પોતાની કીતાબમાં લખત
નહીં પરંતુ મિરજા સાહેબને એટલું ઇદમ ક્યાંથી કે તે આવી
ખામતોના તત્વસારને સમજી શકે.

ખીજ એ ખામતમાં અલ્લામા મળને હજરમંકી કૃશ્યાં છે જેઓ-
એ મમામ અહમદ યિન હમ્બલથી જેઓ ૨૪૧ હીં માં થઇ ગયા
છે રાતી માટી થઇ જવાની નિવાયત પાના ૧૧૫ માં નકલ કીધી
છે, અને વળી તેજ પાનામાં જગવી અહમદ અબ્દ નિ હમીદ અને
મળને અહમદ અને અયુ હાતિથી એ માટી રાતી થઇ જવા વિશે
લખેલ છે કે જે હજરતે રસુલે ખુદસં ઉન્મેસલમની પસે સુકા
હતી, અને વળી ઉન્મેસલમથી જીન્નાતોના રૂબા વિશે બે રેગર
લખ્યાં છે.

શું અહલામાં ઇખ્તે હજરે પણ મોલટી જુલ કાધી, કે પહેલાં એટલો વિચાર કરી લીધો નહીં કે સને ૧૩૨૩ હીં માં એક માણસ મિરજા હૈરત નામનો થનારો છે જે મહારાં આ લખાણને અક્ષર અને નક્ષ વિરૂધ જાહેર કરશે તેથી તે લખવાથી મહારે બચવું નોંધ્યે પણ ખીચારાં શું કરે? તેઓ એ બાબતથી અજાણ હતા અને આખરે મિરજાએ તેઓની જુલ પકડી.

આફસોસ કે મિરજા એ પોતાની ધુન અને બડાઇમાં પોતાના એવા જુગ અને જલીલુલ કદર આલીમોની કાંઈ પણ કદર કાધી નહીં અને તેઓને જુલ અને જોટા ગણી કાઢ્યા જેઓ માટે મુસલમાનોના મનમાં એટલું ગાત છે કે તેઓને શરીઅતના રક્ષણકર્તા કહે છે, જે તેઓ હદીસોની કીતાબો તે વખતે ન લખત તો આજે દુન્યામાં કોઈ જગ્યોએ ઇસ્લામનો પત્નો લાગત નહીં.

એથી બાબત કે જે મિરજાની અજ્ઞાનતા સાબિત કરી આપે છે તે એ છે કે તેઓની પાસે કાંતો એ કીતાબોજ નથી કે જેમાંથી રિવાયતોનો હવાલો આપવામાં આવ્યો છે અથવા ને છે તો સગદી હા તો મેરીના વાળી કેહવતની જેમ આખો મીઝી પોતાનીજ હાંકે જાય છે, મિરજા સાહેબ સિરફશહાદતની એક રીવાયતની હાંસી કરે છે જે નીચે આપવામાં આવે છે—હજરતે રસુલે ખુદા સં કુમાવે છે કે મેં હસન અને હુસયન અને મોહસિનના નામ શખરો શખ્ખીરો મુશખખરના નામ પરથી રાખ્યા છે જે હાફસના બેટાઓના નામ હતા, આ બાબત તિમરાની દારકુતની હાકિમ બહીકી ઇખ્તે અસાકેર અને બગવી એ વર્ણવેલ છે જે ઉપર મિરજા હૈરત પોતાની તા. ૨૩ સપ્ટેમ્બર સં ૧૯૦૫ના જેએટમાં હાંસી કરતા લખે છે કે આલાક શીઆ લખનારાએ એ સદેના જોટા જોઠવેલાં નામ અહીં લખી દીધાં છે અને તે બાબત બેહાફ અનવારમાંથી લેવામાં આવી છે.

મિત્રાને એટલીએ ખમર નથી કે એ પાપત ખેડાઈલ અનવાર-
વાળાએજ લખી હોય તેમ નથી પરંતુ મોહમ્મદ મિન તલહા શાહ
મુસન્નિદે કિતાબે મતાલિયુ રસઉલયા મનાકિબે આલેરસુલ અને અદલામા
સિખત મિન જવઝી મુસન્નિદેએ તઝકેરએ ખવાસુલ-ઉમ્મા અને
ઇમ્ને હજરમકી મુસન્નિદે સવાએકે મોહરકા વીં સર્વેએ લખેલ છે
જેઓ ખેડાઈલ અનવારના મે.અલીદ જનાબ મુલ્લા મોહમ્મદ
ખાકીર મજલિસી અબ્બી પહેલાં થઇ ગયા છે, હું ખાત્રીથી કહું છું
કે સિરરશહાદતૈનમાં જે એ રિવાયત લેવામાં આવી છે તે ઉપલીજ
અહલે સુન્નત જમાઅતના હિલુલ અઝમ આલીમેની નકલ છે ખેડા-
ઈલ અનવારના લખનારા તો તેમના પછી વર્ષો પછી પૈદા થયા, હું
નમુના દાખલ “સવાએકે મોહરકા” અને મોવદતુલ કોરયાની ખવાર-
તને તરબુમે લખી વાંચકો સમક્ષ રજુ કરું સવાએકે મોહરકા
પ્રષ્ઠ ૧૧૫ માં ૨૭ મી હદીસમાં લખે છે કે ખગવોએ અને અબ્દુલ
ગનીએ પોતાની કીતાબ ઇઝાહમાં સલમાન રઝીઁથી રિવાયત કીધી છે
કે નમી સં. ફરમાવ્યું હાઈને પોતાના બન્ને દીકરાઓના નામ
અખ્મીરો શખ્મર રાખ્યા હતા અને મેં પણ મહારા બન્ને દીકરાઓના
નામ પણ એજ રાખ્યા છે જે નામ હાઈને પોતાના દીકરાઓના
રાખ્યા હતા.

ખગવી જેઓથી ઇમ્ને હજરે રિવાયત કીધી છે તેઓ મહા
મોહટા આલિમ થઇ ગયા છે તેમની તસનીફથી તફરીરે મોઆલે
મુતાનઝીલ મસાખીહ જમઅખયનુ રસહીહયન શરહે મસનદ મોઅ-
જ્જમ છે અને તેઓની વફાત હીં સન ૫૧૬ માં છે (અને ખેડાઈલ અન-
વારના કર્તા જનાબે મજલીસીની વફાત એ આલીમેની પછી ૫૯૪ વર્ષો

પછી સને ૧૧૧૦ હાંજરાનાં કુંડવ શું મીરજા સાહેબ કહશે કે એ ધખારત બેહારમાંથી લેવામાં આવીછે! એ ધખારત અને એ મઝમુન તો એ વખતના છે કે જ્યારે બેહારનું દુન્યામા નામ નીશાન પણ હતું નહીં અને આથી એ બાબત પણ સિદ્ધ થઈ કે જે રીવાયતની મિરજા હાંસી કરે છે તે હાંસી ખરે જોતા અદલામા ઇબ્ને હુન્નર અને જગવી ઉપર છે નસીફશરહાદતૈનના લખનારા ઉપર.

પાંચમી બાબત એ છે કે મીરજા સાહેબ વળી એક બીજી રીવાયતથી અચંબો અને હેરાત પામે છે, અને તેથીજ તેઓએ પોતાનું તખલુસ હેરાત રાખ્યું હશે કેમકે તેઓ સાચા બનાવો સમજી શકતા નથી ત્યારે એકદમ હેરાત પામે છે તેઓ કે મી અકટેબર ૧૯૦૫ના ગેઝેટમાં ઘણી નકકામી બાબતો લખી સફા ૪ કાલમ ૩ માં લખે છે કે બેહારલ અનવાર જુલદ ૧૦ સફદા ૭૯ માં લખ્યું છે કે યહયા બિન કસીર અને સુરયાન બિન અયનીયહ બન્ને જણા રિવાયત કરે છે કે નબી સં મીઆર ઉપર બેઠા હતા ત્યારે ધમાન એ હસન અને ધમામે હુસયન અબ્ના રોચાનો અચાજ સાંભળ્યો તે વખતે તરતજ તેઓ ગભરાઇને ઉભા થઈ ગયા પછી ફરમાવ્યું હો! લોકો અવલાદ શીનો હોય છે, હું તેમને જોવા માટે ઉભો થયો હતો કેમકે મને ગભરાટના કારણથી કાંઈ ખબર રહી નહીં.

ત્યાર પછી મિરજાએ બેહારની અરબી ઇખારત ઉતારી છે જેનો તરજુમો ઉપર લખી ગયા, અફસોસ છે કે જેના જન્મના દીવસે જીવરઘલ કેટલાક કરોડ શીરીશાઓની સાથે હુઝુરે અનવરની પાસે સુબારક બાદી દેવા આવ્યા હોય અને તેની જાત ધરલામના માટે હુજ્જત (દલીલ) ઠરાવવામાં આવે એવી જાતને એ લોકો દિનાથી હલાક કરે પનાહ ખુદાની એ તો એજ લોકોની હીમત.

હવે હું વિનંતી કરું છું કે મીરજા હૈરતે એક એવી આલાખી કરી છે કે આ રીવાયતને તેઓએ બેદારશ અનવારમાંથી નકલ કરી મરકરી કરેલ છે, કેમકે તેમને પ્હીક હતી કે જો હું કોઈ અહલે સુન્નત જમાઅતની કીતાબમાંથી નકલ કરીશ (અને સુન્નત જમાઅતની કીતાબનું નામ લખીશ) તો તમામ અહલે સુન્નત પણ જમાઅત મહારી પાછળ પડશે, અને મીરજા સાહેબ જાણે છે આ એજ રીવાયત કેટલાક ફેરફારથી સુન્નત જમાઅતની તીરમીઝી શરીહમાં મોજુદ છે જુવો તિરમિઝી નેવલકિશોર છાપની સફલા પટલ અને પટલ—માં લખે છે તેનો તરજુમો કે હદીસ બયાન કીધી અમને હુસયન બિન હરીસે તેમણે કહ્યું અમને બયાન કીધું હુસયન બિન વાકેદીએ તેણે કહ્યું મહારી આગળ બયાન કીધું અબદુલ્લાહ બિન ખુરીદાએ તેણે કહ્યું મેં અબુ ખુરીદાને સાંભળ્યો કે તેઓ કહેતા હતા કે રસુલલ્લાહ સં અમારી સામે ખુલ્લો પડતા હતા એટલામાં એકા એક હસન અને હુસયન અં આવી પહોંચ્યા બન્ને જણુઓએ-રાતા પેદરણુ પહેર્યા હતા ચાલતા હતા અને લથડતા હતા તો રસુલલ્લાહ સં મિર્મર ઉપરથી નીચે ઊતરી પડ્યા અને બન્ને સાહેબ ઝાઢાએને ઉપાડી લીધા અને પોતાની રૂબરૂ બેસાડી પછી ફરમાવ્યું અલ્લાહે સત્ય કહ્યું છે ફકત તમારો માલ અને આવસાદ શીનો છે મેં આ બન્ને બચ્ચાએને જોયા કે ચાલતા હતા અને લથડતા હતા તો હું સખર કરી શક્યો નહીં એટલે સુધી કે મેં વાત કરવી મુકીદમ તેમને ઉપાડી લાગ્યો.

કેમ મીરજા સાહેબ કેવો પત્તો મેળવી દીધો તમે જાણતા નહતા કે તીરમીઝી સાહેબે પણ હસન અને હુસયન અંને દિતો લખેલ

*શીતનાના અર્થ અજમાયશ અને કેમ ઉપર દીલ લાગવાના આપ. છે.

છે. તિરમિઝા શરીફની આ રીવાયત જે કે હુ બહુ બેહારને મળતી નથી પરંતુ હઝરતે રસુલ સન્નું એ દરમાવતું કે માલ તથા અવલાદ શીત્તો છે અને તેઓનું મિમ્બર ઉપરથી નીચે ઉતરી પડવું અને પોતાના ખુત્યાને બંધ રાખવો અને સાહેબ જાદુઓને ઉપાડી લેવા તીરમીઝી સાહેબે પણ લખેલ છે અને પછી આ રિવાયતને હસન પણ દરમાવેલ છે.

મિરઝા સાહેબને “શીત્તા” શબ્દથી અચ્ચો થાય છે કે માણસ કેવી રીતે શીત્તો હોઈ શકે છે. મીરઝા સાહેબ શીત્તાના અર્થ જેમ હીંદુસ્તાની ભાષામાં ફિતુર અથવા ફસાદને કહે છે તેમ સમજે છે પણ અરબી ભાષામાં તેના અર્થ જુદાજ છે તેઓએ લગાર અરબી ભાષાનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું જોઈએ અરબીમાં શીત્તો એને કહે છે કે જેના ઉપર માણસનું દીલ લાગે. અને જાહેર છે કે માલ અને અવલાદ ઉપર ધનસાનનું દીલ વળગેલું હોય છે અને ખાસ કરીને જ્યારે અવલાદમાં કાંઈ ફઝીલત અને ખુશુર્ગી હોય અને એ વાત સર્વે કાંઈ જાણે છે કે હસનૈનની જેવી ફઝીલત અને ખુશુર્ગી હઝરતે રસુલે ખુદાસં જાણતા હતા તેથી જીવું કોઈ જાણતું હતું નહીં, અને જે કારણથી આપ દરમાવતા હતા કે જે હસન અને હુસૈન સાથે મોદબ્બત રાખે તેણે મારી સાથે મોદબ્બત રાખી, અને જેણે તેઓ સાથે દુશ્મની રાખી તેણે મારી સાથે દુશ્મની રાખી, જેમકે પાક પવિત્ર હદીસોની કીતાબમાં લખાયેલ છે, તો હઝરતે રસુલે ખુદાસં અગર પોતાના ખ્વારા પુત્રોને ચાહતા હતા તો તેમાં અચ્ચો પામવા જેવું શું છે? પરંતુ આવી બારીક બાબત મીરઝા સાહેબ ક્યાંથી સમજે? વળી હુ મીરઝાનું ધ્યાન સવાએકે મોહરકા મીસતની છાપની સપ્તા ૧૧૪ની તારખ ખેન્દુહું ઇખ્તે હઝરમઝી દરમાવે છે આ

એજ પહોલા વર્ણવામાં આવેલ રીવાજ છે જેને હજને હજરે કહ્યું છે કે અદમદ બિન હરખલ અને અરહામે સોનને અરખ્યા. એટલે સોનને તિરમિઝી સોનને કહ્યું હજ્યાન અને હાકિમે નકલ કીધેલ છે હજને હજ્યાન સાહેબ અને હજને માજ સાહેબ વીં શું ગાલી શીઆ હતા? જે તેઓ ગાલી શીઆ હતા તો તેમની કિતાબો તમારા કશા કામની નથી, અને જે તેઓ કામેલીને ઓલખાએ અહલે સુન્નત અને મોહદેસીને કુબારમાંથી હતા તો તેમણે જે કંઈ લખ્યું છે તે ઉપર ધમાન લાવો અને તેમની વાતને સત્ય માનો અને પોતાની ખોટી હાથી તોળા કરો.

મિરઝા સાહેબ હવે હું તમને ઉપદેશ કરૂ છું અને સત્ય માર્ગ તરફ યોજાવું છું અને હિદાયત કરૂ છું કે તમે તમારી આવી ચાલને તજીદો અને આવી વાતો યોજી નાહક ઇસ્લામીયો સામે રસવા થાઓ નહીં તમે જે કંઈ લખો તેમાં શીઆઓને તુકસાન થનારું નથી બલકે તમારા એવા લખાણથી તમારા મઝહબની સઘળી કીતાબો નિરખોગી દરે છે, કુતુબે સેલાંહે સીત્તા અવિશ્વાસ પાત્ર દરે છે તમારા મઝહબની સોનન અને મસાનીદ ગુહી દરે છે કેમકે શીઆઓએ અહલે યેતના રજાએલ લખ્યા છે તેમાંનો મોહટો ભાગ એજ છે કે જે અહલે સુન્નત વલ જમાઅતની સોનન અને મસાનીદ કીતાબોમાંથી લીધેલો છે હું ખાત્રી તથા હિમ્મત પુર્વક કહું કે જે હદીસ ઉપર તમે ટીકા કરો છો અથવા જે હદીસની તમે ફાંસી કરો છો તે ટીકા તથા હાંસી તમારીજ મઝહબી કીતાબોને લાગુ પડે છે જેમકે નમુના દાખલ કેટલીક હદીસો રજુ કરી ચુક્યો, જે હજુ પણ તમે તમારી ટેવ નહીં મુકો અને પોતાની કીતાબોને બદનામ કરશો તો તેનો યોજ કયામત સુધી તમારેજ સીર રહેશે અને ધમામે

ની માઝ ખુખારી તોરગિત્રી આદમદ વિન હમગતની રહે તગારથી
 ધારીના નારાજ થશે, અને હું પણ ઇનકાઅલ્લાહોતઆલા તમારા
 ખુશીએ સોલમાઓની હીમાયત કરવામાં લગારે પાછી પાની કરીશ નહીં
 પછી તમે જાણો અને તમાર કામ જાણો.

છેવટની મ્હારી એ પણ વિનંતી છે કે જે મ્હારી આ ખંડન
 અને ફલીશ કરવાની રહીથી તમારા મનને શાંતી મળી નહાય અને પુર
 સમાધાન ન થયું હોય અને હવે તમારા ગેઝેટના ખાતા એવી
 વસ્તુ જામતોથી ભરવા આંકો તો મને જરૂર ખખર આવજો કે
 કયા પ્રકારનો ફલીસોથી તમારા મનનું સમાધાન થશે તમે કહેશે તે
 પ્રકારનો ફલીસોથી હું તમને હજરતે ઇમામે હુસૈન અબ્ની શહાદત
 સાબીત કરી દેખાડીશ, કૃપા કરી તમે મ્હારો આ એલેજન્ડ ખુશતા
 નહીં, અને વળી એમ પણ કહ્યું કે, આખી દુન્યામાં જે તારીખની
 કીતાબ ઉપર તમને ભરોસો હોય તેનું નામ મને આપજો તો તેમાંથી
 પણ હું તમને હજરતે ઇમામે હુસૈન અબ્ની શહાદત સાબીત કરી
 આપીશ, અને જે તમે નહીં બતાવો તો સર્વે જણ તમારી મજકરી
 કરશે, અને આપ જાણો છો કે હું એમ ચાહતો નથી કે લોકો તમા-
 રી મજકરી કરે લોકો તમને બલુ લુડુ કહે અને હું સાંભળું તે મને
 પસંદ નથી, અને વળી તમે હજરતે ઇમામે હુસૈન અબ્ની શહાદતના
 ઇન્કારમાં જે કીતાબ લખો છો તેનો હું ઘણો શોકીત છું ખુદા કરે
 તે જલ્દીથી પ્રગટ થાય અને તેનો પહેલો રદઅતેજવાળા હું જ લખું.

વસહુમદો લિલ્લાહે અવ્વલન વચ્ચાબેરન વચ્ચાહિરન
 વચ્ચાતેમન વસ્મલામો અલા મોહુમ્મ દીન વચ્ચાલેહી અજમખન
 ખૈર ખ્યારે અલ્લામ સૈયદ મોહુમ્મદ હાશન અંગીપુરી.

તરખુમો કરનારની ખુદાની દરબારમાં અરજ કે આના સવાળમાં
 બદલામાં મારી જે ઊમ્મોદ છે તે પુરી કર.

વસ્મલામ.

ઈસ્લામી કીતાબો વીં નું ટુંક લીધ.

૧ કુરઆને શરીફની ઉમદા તફસીર અસલ અરબી ખુશનુમાં આયતો તેની પાછળ તેજ આયતો ગુજરાતી શોભીતા મોટા હરફમાં તથા તરજુમો તે પછી તફસીર તાલીફ વીં વીં થી ભરપુર મોટા ૨૬૦૦ પેજમાં કે જે રોયલ ૮ પેજ ૫૨૦૦ પેજ થયાં તેના દસ દસ સીપારાના ૩ ભાગ છે. પાકા પુઠા સાથે પોસ્ટેજ રજીસ્ટર સુધ્ધાં પહેલાભાગના ૩૧૨) = તે પછી દરેક ભાગના ૩૧૦) = ત્રણે ભાગના ૩૩૦ = આફ્રીકા વીં માટે પાંચ ભાગ કર્યા છે પોસ્ટેજના તથા બે પુઠાના ૩૪૧૧ વધારે કુલ ૩.૩૪૧ = હિંદુસ્તાનના પાંચ ભાગના ૩૩૧૧૧ =

૨ અમ્માનો પારો જેની અંદર ૩૭ સુરા છે, પહેલે અરબી ખુશનુમાં હન્દકામાં આયતો અને તેની પાછળ તેજ આયતો ગુજરાતી મોહટા શોભીતા ટાઇપમાં તેની નીચે ગુજરાતીમાં તરજુમો અને તે પછી તેની તફસીર છ હદીથો ૩૧૧ પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાના ૦ =

૩ તોહફુરુસાએમીન, માહે રમઝનના રોઝાની ફઝીલત અ-અમાલ જીયારત દોઆઓ, જવશને કબીર ગુજરાતીમાં તરજુમા સાથે, હીકાયતો નસાહતો મસાએમ વીં વીં ૩૦ વાએઝની ૩૦૦ પેજની ૩૨) પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાના ૦ = પાંચ ભાગના રંગીન સાદી ચામડાની પુઠાની બહુજ ભારે કાગળવાળીના ૩૪) પોસ્ટેજ માફ.

૪ હુદીકએ શહાદત જેમાં ઉરદુ શીરીન ભાષા ગુજરાતી મોટા હરફમાં ૪૦ મજલીસો છે પાકા પુઠાની મોટા કદની ઉંચા કાગળ વાળી કીમત ૩૨) પોસ્ટેજ ૦) = આફ્રીકાના ૦ =

૫ રાહેનગત મારીક ચોપાન્યુ ઉમદા ઉમદા દીન ધસ્તામની
બાપતો લીકાયતો હદીસો કીસ્સા વીં થી બરપુર ૩૨ પેઝમાં નીકળે
છે જેનું ૧૪ મું વરસ ચાલે છે વરસ ૧ ના અગાઉથી ૩ ૨)

૬ તુરેમમાન જે માસીક ચોપાન્યુ ઇમામે હુસયન અં ની મુસી-
યાની રીવાયતો મરસીયા તથા સલામ વીં તથા મોઅજ્જા ૫ઝાએલ
વીં ૩૧ પેઝમાં ૧૨ મું વરસ ચાલે છે, વરસે ૩ ૧) આફ્રીકા
૧) રાહેનગત ન લીએ તેનો ૩૦ વધારે.

૭ મેઅરાગુસ્સઆદાહ જેમાં ૩૬ની પીમારીયો, તે થવાનાં કારણ,
તેમ તેને દે કરવાના ઇલાજ અકલી દલીલો હદીસો વીં થી એવા
અસરકારક લખ્યા છે કે તે પ્રમાણે અમલ કરે તો શીરીશ્તા ખસ-
લત થઈ જાય. ભાગ ૧ સો પોરટેજ સાથે ૩૧૧= આફ્રીકા ૧૧૧

(રાહેનગત ૪થી ૩૧) (રાહેનગત ૯મી ૩૧) ૧૦ રાહેનગત ૧૨મી ૩૨)
૧૧ રાહેનગત ૧૩ મી કીતાબ ૩૨)

૧૨ અહવાલુન્નીસા ખાસ ઓરોના અદવાલમાં કીસ્સા લીકા-
યતો સારી નરસી ઓરોના અદવાલ, ઓરત મરદના અરસપરસ
હક, બચ્ચું હમલમાં રહે ત્યાંથી તે મોટી ઉમરનું થાય
ત્યાં સુધીની તરખીયત પરવરીશનું જવાન. મસાએલ વીં ની પોરટેજ
સુધાં ૩ ૧= આફ્રીકા વીં નો ૩ ૧૧

૧૩ તુરેમેખહા પંજેતને પાક નવ ઇમામ મળી ૧૪ માઅસુમ
અં ના મોઅજ્જા ૫ઝાએલ વીલાદત શહાદત વીં ના અદવાલની
પોરટેજ સુધાં ૩ ૧= આફ્રીકા વીં ૩ ૧૧

૧૪ મખઝનુલ મસાએલ જેમાં ખુદાની વહદાનીયત સામેતી
અદાલત, ઇમામત, નયુગ્વત, ઇલમ, વજુ, ગુસલ નમાઝ, રોઝા, હજ,
ઝકાત, ખુમસ, તથા મધ્યતને લગતી કદન, દફન, ગુસલ જનાઝી
વીં વીં ની બાપતો ઉંચા કામળ વાળીનો ૩ ૧) હલકા કામળ
વાળીનો ૩૦૧૧ કાયા પુઠાવાળી ૩૦૧= પોરટેજ ૦) = આફ્રીકાના ૩૦૧

૧૫ મહારેમનાર ૬૦ રસુલે ખુદાસં ના ૭૫ મોઅજ્જ પોરટેજ
સુધાં ૦-૧૧ આફ્રીકા ૦=

૧૬ વચ્ચે જેની અંદર જાત જાતની ખીમારી, ખલા, ઝાલીમોના
મુકમ દુર થયા, માલ દોલત મળ્યા કરજ અદા થયા, હાજતો પુરી
થવાની દોઆ નમાઝ અમલ ખુદાના ૨૫ ઇસમની ખાસીયત વીરદ
અને કેટલીક આવતો અને સુરા પોરટેજસુધાં ૦-૧૧ આફ્રીકાનો ૩૦=

૧૭ અહકામુલ મવારીસ વારસા વીશે ૩૦ પો. ના આ. ૦)જ

૧૮ સઝાએમુલમ મુખ્તાર વીં ૬મામે હુસેન અં ના ખુનનો
ખલ્લો લીધાનો અને યઝીદ પલીત જહનમ વારીલ થવાનો અને શી-
મર વીં ને ખુરી સજા કરવાનો અહવાલ ૩૦

૧૯ ઝાહુલઆખેરત ૧૦ મજલીસની ૩૦આફ્રીકાના ૩ ૦||

૨૦ મહારેગમ ૧૦ મરસીયા પોરટેજ સાથે ૩૦|| આફ્રીકા ૩૦-

૨૧ મહારેગમ ૭૫ નવહા ૧૦ સલામ પાંચ મુતાજ્જત દોરદ વીં
વીં ૩ ૦|| આફ્રીકાનો ૩ ૦-

૨૨ રવનક માતમ ૩૬ નવહાની ૦)જ

૨૩ સો હીકાયતરસીક અને નસીદત બરેલી કી ૦)જ આફ્રીકા ૩૦

૨૪ રમાઘયાત ૨૦૦ ૦) પો. ૦||

૨૫ માઆપના હકની કીતાબ ૩૦ આફ્રીકા ૩૦||

૨૬ ખીલોહર અને યુઝામુકનો રસીક કીસ્સો ૩૦ આફ્રીકાનો ૩૦||

૨૭ મફાતીહુલ છતાન મસાએજની ઉરદુ હરદ અને ઉરદુ
આધામાં ૦|| આફ્રીકા વીં ના ૩૦જ

૨૮ તમીમઅનસારીનો રસીક કીસ્સો ૩૦

૨૯ તવરેતના ૪૦ સુરાનો તરજુમો ૦)જ પોરટેજ ૦||

૩૦ ગુરૂલઆયુત યાસીન, તમારક, વીં સાત સુરા અરખી તથા
ગુજરાતી હરફેમાં, શખ્દી તરજુમા સાથે કીંગતદવા- આફ્રીકાના ૦||=

૩૧ મેઅરાજનામા મેઅરાજનો અહવાલ ૦)જ

૩૨ નેઅમત ગોસ્ત ખાવા શીકાર કરવા હલાલ કરવા વીંની ૦)=

૩૩ તઅવીઝે અઅઝમ ખલા અને આફ્રીકાની ખચવાનું તાવીઝ,
જેમાં સાત સુરા મક્કા વીંના નકશાએ. ૦)ના ગમે તેટલાં લીધે પો. ૦||

૩૪ ચક્રિદમાઅસુમ અન્ના નામનું આકાંજી મને તેટલાંથી મની
 ૩૫ હૃં અલી અં નું બાબુલાંધ ૦) આને ૦) ના ૩ પો. ૦)
 ૩૬ ખયખરની લાકા ૦) પોરટેજ મને તેટલી લીધો ૦)
 ૩૭ ધસ્લામી તારીખું તારીખો સાથે ખુદાના ઇસમ પલુ જોવા
 થાય રાખે ત્યાંથી શેતાન બાગે અને ખરકત થાય કીંમત રૂ. ૦)
 ૩૮ મરકી દુર થવાની મુનાજાત કીંમત એક પૈસો પો. ૦)
 ૩૯ શાદીનામા (લગ્ન) મોટા હરફમાં લાલ રક્ષનાઈથી છાપેલા
 ઉંચા શરમ. ૦) = પો. ૦)
 ૪૦ જંગે બીરૂત અલમ ૦) ના આફ્રીકાના ૦) ઝ
 ૪૧ તાલીમુન્નીસા ભાગ ૧-૨ જે કી. રૂ. ૦) આફ્રીકા ૦-
 ૪૨ તાલીમુન્નીસા ભાગ ૩-૪ થો ૦) આફ્રીકા ૦-
 ૪૩ બે મરમીયાની બયાઝ ૦) - પો. ૦)
 ૪૪ નુરેહોદાયત કલમો કલમાના માઇના નમાઝ વઝુ ગુસલ વીંની
 મફત પો. ૦)

નીચેની કીતાબો ઇં થોડી મુદતમાં બાહર પડશે.
 ૪૫ હદીકએ શીઆહ એમાં શીઆહ મઝહબ હં આદમઅં
 થીજ છે તેની સામેતી, અને અહલેબૈતના બહુજ ઊમદા ફક્ષએલ,
 અને બની ઊમર્યહ તથા બની અબ્બાસીયોમાંના ખલીફાઓ વીં નો
 દુક અહવાલ. કીંમત પોરટેજ સુધાં રૂ. ૧ આફ્રીકાનો રૂ. ૧=

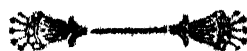
૪૬ તોહફતુ ઝુંએરીન ઇમામે હુસેન અં ની જીયારતની ફઝી-
 લતની ઊમદા ઊમદા હદીસે કરબલાના રસ્તાનું મુસાશરીના સામાન
 નોર, કરનદીત, અલખુ વીં નું બયાન, મક્કા, મદીના, તજ્જ કરબલા,
 કાઝમૈન, સામરા, ખુરાસાન વીંમાંના રોજા મુખારકના નકશા, જીયારત
 વીં વીં કીંમત ૦) આફ્રીકાના રૂ. ૦) = પાકા પુઠાના ૦) = વધારે.

પાછલાં સર્વે લીસ્ટ રદ્દે. સન ૧૩૨૪ હીં

લં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલ.

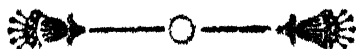
અમદાવાદ—પાંચપટ્ટી.

તોહફતુ રસાએમીન.

જેની લંબાણથી જાહેરખતર વેંદથી ચુક્યા છીએ, કોની ખુબી
જે છે કે આ બાર વરસમાં જેટલી કાતાળો કાઢી તેટલી
પ્રેમ ધીમે ખપી, પણ આતા એવી પ્યારી અને ઉપયોગી થઈ પડી
કે તે બાહેર પડતાંજ અરધી નક્કો એક મહીનામાં ખપી ગઈ અને
તેની તારફના કેટલાક સાહેબોના કાગળો પણ આવ્યા જેમકે અશર-
દુવ હાજ જનાબ હાજી નુરમોહમ્મદ સાહેબ ધણીજ તાચરીફ લખીને
લખે છે કે બીતદરોને બહુજ પસંદ આવી છે.

આ કીતાબ હમેશાં ખાસ કરીને માટે રમઝાનમાં બાજ
ઉપયોગી છે તેમાં ૩૦ દીવસની જુદી જુદી હમેશાની ૩૦ વાએઝ,
લીકાયતો, નસીહતો, લતીફા, રોઝાનો સવાબ, તેના મસાએલ, દરેક
તારીખના રોઝાનો જુદો જુદો સવાબ, હમેશાની હોઆ, નમાઝ, જે
જે તારીખે જે માઅમુમની વીલાદત કે શલાદત છે કે તે તથા બીજા
બનાવ, રોઝો ખોલવાની સહેરીની નમાઝ પછીની હોઆ, શબેકદરોની
ફઝીલત તેના અઅમાલ, જોવારવા હોઆએ જવશને કબીર મોટા
હરફમાં ગુજરાતીમાં તન્જુમા માથે. ઇંદની નમાઝ ઇદના ગુસલની
હોઆ વીં વીં થી બરપુર લંબા કાગળ ૩૦૦ પેજની છે- કીમત
૩૨) પેસ્ટેજ ૦) ≡ આફ્રીકાનો ૩૦૮ બહુજ બારે કાગળ અને તદ્દન
આમકાના પુસ્તકની પાંચ જાતની રંગીન સાઇની ૩૫) પેસ્ટેજ ૩૦
આફ્રીકાનો ૩૦૮

❀ તોહૈંકતુ ઝૂંઝેરીન. ❀

ધમામે હુસૈન અં તથા હઝરતે ધમામે રજા અં ની ઝં. ની ફઝીલતની હદીસો, અને જીયારત કરવાના શાયદા ન કરવાના સાન, જીયારતના કામમાં વાપરવાનો સવાબ, જવ્યારે ની કદર, જ રોના ધસ્તીકબાલનો સવાબ, અને એક જવ્યારનો હં અખ્યાસ મદદ કરવી,

કરમજા, કાઝમૈન, સામરા, નબઝ, ખુરાસાન, કુફા, મુસર અને મીનએ મુનુવરા, એ સર્વે જગ્યેની અંદેના તજા મુજાન નકશા અને મક્કા અને ખાનએ કાઅબાનો નકશો, (ખામ લખાવવાના છપાવીને મંગાવેલ છે) એ સર્વે જગ્યેની મુસફરીનો હાત કરાવું બયાન મુસાફરીનો સામાન, તે તન્કનું ચા, મુખપત્રી તે બમના બગદાદ સુધીની મુસાફરી કરનટીનનો હાત, અને દરેક બાબતની સમગ્ર કિયારા વીં ગે હાત.

અને ખાસ કરીને નગાઝ પરતી વખતે કીબલાની યજી જર- રત હોય છે અને દરેક મુસકમાં કીબલા જુદી જુદી દીશાએ ને તેથી તેની માહીતી અને જોખખવા માટે તમામ દીશાઓનું ચક્ર બનાવી તેમાં દીશાઓ અને મોટા મોટા શહેરોનાં નામ લખીને બનાવેલ છે.

કિપરાંત દુકા જીયારતો અને જીયારતના આદાબ પણ લખ્યા છે.

કોંગન પોસ્ટેજ સુધાં બાર આના, આફ્રીકાના ચક્ર આના, અને પાદા પુંકીની લેનારને બે આના વધારે.

